

Enduring Freedom Afghanistan
MISIUNE LA KABUL

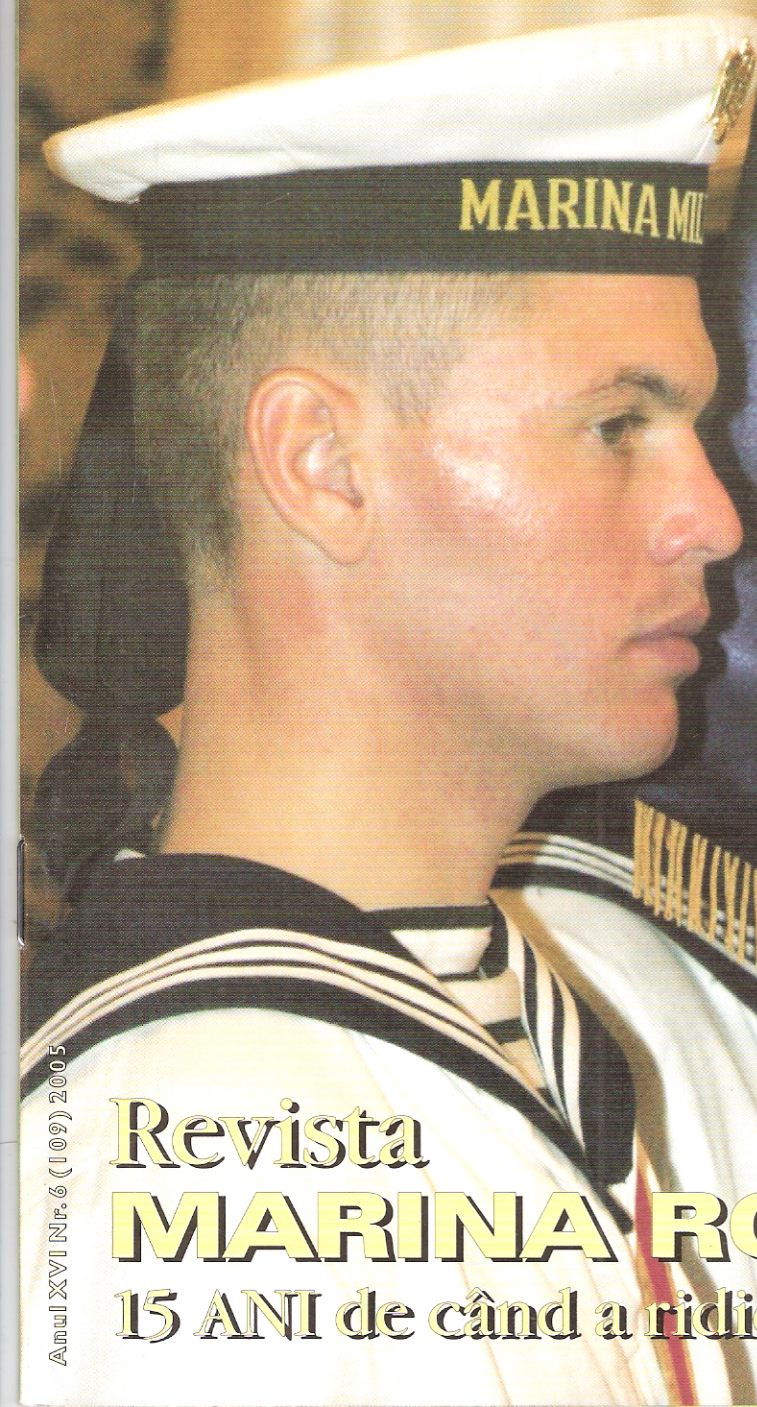


www.fortele-navale.ro

MARINA ROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

NOIEMBRIE-DECEMBRIE



Revista
MARINA ROMÂNĂ
15 ANI de când a ridicat ancora

GRUPUL MASS-MEDIA AL FORȚELOR NAVALE

Redactor - șef:

Locotent – colonel Leonard MOCANU

Tel: 0241-667.225; 667.985/401

e-mail: leonard.mocanu@seanet.ro

MARINA ROMÂNĂ

**Revistă fondată în 1990, editată
de Statul Major al Forțelor Navale**

Secretar de redacție:

Locotenent Mihai EGOROV

0241-667225; 667.985-405

e-mail: egorovmihai@yahoo.com

Redactori:

Bogdan DINU

Tel: 0241-667.225; 667.985/522

e-mail: redbogdan@yahoo.com

Tehnic:

Tel: 0241-667.225; 667.985/523

Traducere texte:

Elena ANCUȚA-CUCONU

Turkean OSMAN

ADRESA REDACȚIEI:

Strada Ștefăniță Vodă, nr.4

Tel/Fax: 0241-619.539

e-mail: marina_romana@fortele-navale.ro

Ediția s-a încheiat pe data de 6 decembrie

Se editează 6 numere pe an,
cu apariție la două luni.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii care se încadrează
în tematica revistei. Manuscrisele nu
se înapoiază. Răspunderea juridică
pentru conținutul articolelor aparține
în exclusivitate autorilor, conform art.
206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere cu
condiția specificării sursei.

ISSN: 1222-9423

C-da 4626/2005; B-00342

Tehnoredactarea și tiparul:

Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

B-dul Ion Mihalache nr.124-126,

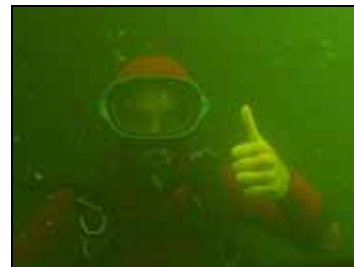
București

Tel.: 021-2242634

DTP: **Sorin DOBRE**



Coperta 1: Drapelul de
identificare al Forțelor
Navale Române la
ceremonia de la Palatul
Cotroceni
(Foto: Petrică Mihalache)



Coperta 4: M.a.c. Eugen
Chiriță în timpul misiunii de
recuperare a unei mine marine.
(Foto: Grupul de scafandri
E.O.D.)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ

..... 4

PAVILION NATO „Teatrul de operații” MEDITERANA

..... 8



MONITOR PE DUNĂRE Pe valurile Dunării

..... 11



INSTRUCȚIE Asalt la Babadag

..... 14

INTERVIUL REVISTEI

**Cheia succesului:
oameni competenți,
planificare și resurse**
Interviu cu contraamiralul
de flotilă Victor Barbu, șef
Resurse din SMFN

..... 19



ALMA MATER Un nou zbor pentru Albatros

..... 30



Zilele Academiei Navale Mircea cel Bătrân

..... 35

Rânduri pe marginea unei pensionări timpurii

..... 36



AZIMUT CULTURAL

..... 37

BUN CART ÎNAINTE! CAP COMPAS 2006!

**MESAJUL ȘEFULUI STATULUI MAJOR AL FORȚELOR NAVALE
CU OCAZIA CRĂCIUNULUI ȘI A ANULUI NOU - 2006**

**Viceamiral
Dr. Gheorghe MARIN**



A devenit tradiție ca un sfârșit de an să însemne un moment al bilanțurilor, al proiectelor de viitor. Privind la realizările anului 2005, deloc puține, pot afirma fără echivoc că rezultatele obținute ne încurajează să fim optimiști.

Intrarea în serviciu și sosirea în țară a fregatei *Regina Maria*, participarea navelor școală *Mircea*, *Constanța* și *Albatros* la competiții nautice, misiuni internaționale și marșuri de instrucție, reprezintă un bilanț pozitiv. Preluarea comenzi BLACKSEAFOR, participarea fregatei *Regele Ferdinand* la prima misiune în cadrul Alianței Nord Atlantice, Active Endeavour, au contribuit la transformarea Forțelor Navale Române într-o marină puternică și modernă, competitivă, un partener credibil, o forță capabilă să îndeplinească misiuni tradiționale și multinaționale.

2005 a fost un an în care s-au executat exerciții tactice complexe pe mare și fluviu, la nivelul comandamentelor și al unităților subordonate. Pentru prima dată după mult timp,

navele militare, în cvasitotalitatea lor, au executat misiunile de foc cu toate categoriile de armament, clasic și reactiv, misiuni de dragaj și antisubmarin, exerciții complexe de comunicații, remorraj și boarding. Scafandrii militari, marinarii din unitățile de uscat ale Forțelor Navale au parcurs și ei integral planurile de pregătire pentru luptă și au participat la misiuni internaționale.

Rezultatele obținute, demonstrează pe deplin capacitățile și potențialul marinarilor militari români, recunoscuți pe plan internațional ca fiind adevărați profesioniști. Aceste realizări ne bucură dar în același timp ne și obligă la o permanentă creștere a performanțelor pentru toate categoriile de personal din structura Forțelor Navale.

Prezența marinarilor în viața comunităților locale a fost mereu apreciată. Eforturile și greutatea nu au fost puține. Marinarii români s-au confruntat cu furia apelor dezlănțuite, constituind un adevărat pilon de sprijin pentru populația sinistrată.

A fost anul în care Forțele Navale au sărbătorit cea de-a 145-a aniversare a existenței lor în cadrul statului român modern. O vârstă venerabilă, o existență glorioasă.

Activitățile anului 2005 au fost multiple, complexe, au solicitat energie și disponibilitate din partea tuturor, dar de fiecare dată profesionalismul a făcut față provocărilor. Doresc ca prin rezultatele obținute la activitățile ce se vor desfășura în următorul an să ne păstrăm și consolidăm poziția câștigată în cadrul Armatei României.

Mă folosesc de această ocazie să vă mulțumesc tuturor celor care ați depus toate eforturile și resursele pentru bunul mers al activităților, să vă urez tradiționalul „La mulți ani!”, sănătate, fericire, pentru dumneavoastră și familiile care vă înțeleg și vă susțin, iar anul ce vine să fie unul cu împliniri în activitatea profesională și în viața personală!

1 Decembrie - ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

1 Decembrie este Ziua Națională a României, zi care marchează prin simbolistica ei momentul sacru al reunirii tuturor provinciilor românești în interiorul aceluiași granițe. Acum, ca și în sângeroșii ani ai primului război mondial, ani care au premers sublimul moment, armata, pilon de bază al societății, a fost prezentă în centrul evenimentelor.

La București (foto 1 și 2) și Alba Iulia, în Constanța (foto 3, 4) și în celelalte garnizoane de marină, apărătorii fruntariilor albastre au participat la cinstirea memoriei înaintașilor, a celor, știuți sau neștiuți care, cu arma în mână sau prin abile demersuri diplomatice au contribuit la realizarea visului de veacuri, unitatea românilor.

Cu ocazia Zilei Naționale a României, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Gheorghe Marin (foto 5) a fost înaintat, prin decret prezidențial, la gradul de viceamiral.

În cadrul unui ceremonial solemn desfășurat la Palatul Cotroceni președintele României, domnul Traian Băsescu, a primit de la viceamiralul dr. Gheorghe Marin (foto 6 și 7), drapelul de identificare a forțelor navale române (foto 8), alături de drapelele Statului major general și cele ale celorlalte categorii de forțe. **(L.M.)**

The 1st of December is the Romanian National Day. It symbolizes the sacred moment when all Romanian territories were unified inside the same border. Today, as in the bloody years of the First World War, years that anticipated the event, the army, a cornerstone of the Romanian society was in the swim. In Bucharest (photo 1 and 2) and Alba Iulia, in Constanța (photo 3, and 4) as well as in other Romanian Naval garrisons, the defenders of the blue borders glorified the memory of our ancestors, known or unknown, who contributed to the accomplishment of the multi-centenarian dream, the unification of all Romanians.

On the occasion of the Romanian National Day, the chief of the Romanian Naval Forces Staff, RADM Ph.D. Gheorghe MARIN (Photo 5), by a presidential decree, has been promoted, to the rank of Vice-Admiral.

On the same occasion, the Romanian president, Traian Basescu, received (photo 6 and 7) the identification flag of the Romanian Naval Forces from Vice-Admiral Ph.D. Gheorghe Marin (photo 8).



Știri din flotă



Cercul Militar Național a găzduit pe data de 18 noiembrie întâlnirea Comitetului Comandanților Forțelor Navale din Marea Neagră. Au participat, delegații din Bulgaria, Ucraina, Turcia, România iar Federația Rusă a fost reprezentată de către atașatul militar al acestei țări în România. În cadrul reuniunii au fost analizate documentele privind modul de funcționare al BLACKSEAFOR și s-a finalizat raportul privind îndeplinirea directivelor politice stabilite pentru comitet de către reprezentanții speciali ai ministerelor de externe ale statelor riverane Mării Negre. Raportul, agreeat de către părți, va fi prezentat la reuniunea acestui for care se va desfășura în luna decembrie, la Tbilisi. El prezintă evoluțiile care au avut loc în cadrul BLACKSEAFOR în legătură cu implicarea grupărilor navale în acțiuni de securitate maritimă. Delegația română, condusă de contraamiral dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major al Forțelor Navale, a susținut necesitatea implicării Inițiativei Grupului Naval de Acțiune Comună în Marea Neagră, BLACKSEAFOR, în acțiuni de securitate maritimă dar numai cu respectarea prevederilor acordului de constituire al Inițiativei. **(lt.cdor.ing. Iuri COVALEOV)**

On November 18th, the Palace of the National Military Circle hosted, the meeting of Black Sea Naval Forces Commanders Committee. Delegations from Bulgaria, Ukraine, Turkey and Romania attended the meeting. The Russian Federation was represented by its Military Attaché in Bucharest. The delegates analyzed documents concerning the activity of BLACKSEAFOR. They finalized the report regarding the achievement of the political directives, designated by the special representatives of the Foreign Affairs Ministers of the 6 riverain countries. Agreed by all parts, the report, will be presented at Tbilisi, in December, on the occasion of the Foreign Affairs Ministers Meeting. It shows the evolution within BLACKSEAFOR, concerning the implication of Naval Task Groups in maritime security operations. The Romanian delegation, led by RADM Ph.D. Gheorghe Marin, the chief of the Romanian Naval Forces Staff sustained the necessity of involvement of the Black Sea Naval Co-Operation Task Group in maritime security operations, but only under the stipulations of the BLACKSEAFOR Establishment Agreement.

În perioada 30 octombrie - 4 noiembrie Divizionul 146 Nave minare-deminare a desfășurat exercițiul cu trupe PONTICA 2005, având ca temă, *Executarea dragajului de cercetare pentru asigurarea libertății de navigație și intervenția forțelor NATO*. Exercițiul a avut două componente. Prima s-a desfășurat la cheu și a constatat în rezolvarea unor momente tactice, a unor probleme de navigație, a calculelor de dragaj. În partea a doua a exercițiului, echipajele au fost angrenate, pe mare, în activități de pregătire în executarea misiunii de bază, dragajul. Miercuri 2 noiembrie, dragoarele maritime 24, 25 și 30 și-au desfășurat activitatea în raionul Constanța - Midia. Pe cea mai tânără navă din Divizion, dragorul maritim 30 Slt. Axente - care a participat cu succes în acest an la exercițiul COOPERATIVE ENGAGEMENT 05, desfășurat în Albania la Flore, fiind pentru prima dată când un dragor maritim a părăsit apele Mării Negre -, au fost ambarcați și reprezentanții presei. Ei au asistat la o secvență de ducere a acțiunii de luptă de către navele divizionului, inclusă în scenariul exercițiului, PONTICA 2005. **(M.E.)**



Between October 30th - November 4th, the 146th MCM Squadron deployed the PONTICA 2005 Exercise. The exercise had two parts: first - a theoretical one; second - at sea. On Wednesday, November 2nd, the Maritime Minesweepers 24, 25 and 30 deployed specific activities at sea. , Slt Axente Minesweeper, the youngest ship of the squadron, the first Romanian MCM ship that went out of the Black Sea had also onboard the media representatives.

Vineri, 28 octombrie, a avut loc la București, întâlnirea conducerii Statului Major al Forțelor Navale cu reprezentanții Clubului Amiralilor. Cu această ocazie, au fost prezentate elemente privind strategiile de reformă și restructurare a Forțelor Navale. De asemenea, au fost analizate, preocupările privind dotarea cu nave și tehnică și perspectivele de participare a Forțelor Navale la activitățile de cooperare regională și la operațiuni internaționale coordonate de NATO și ONU. **(M.E.)**



On Friday, October 28th, the members of the leading team of the Romanian Naval Forces Staff met the representatives of the Romanian Admirals Club. On this occasion, elements regarding the reform strategy within the Romanian Navy as well as the concerns connected to the perspectives of the Romanian Naval Forces endowment and involvement in regional cooperation initiatives and international operations, under NATO or UN coordination were presented. **(M.E.)**



La invitația șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral dr. Gheorghe Marin, în perioada 15-17 noiembrie șeful Statului Major al Marinei Militare a Greciei, amiralul Dimitrios Gousis, a efectuat o vizită oficială în România. În cadrul întrevederii cu șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral dr. Gheorghe Marin, au fost abordate subiecte legate de inițiativele de cooperare bilaterală, posibilitatea pregătirii cadeților și instruirea tinerilor ofițeri la bordul navelor aparținând celor două state, modalități de pregătire a viitorilor piloți pentru elicopterele ambarcate pe nave, precum și modalitățile de pregătire ale echipajelor și navelor care participă la exerciții NATO și Pfp.

De asemenea, au fost prezentate stadiul procesului de reformă a Forțelor Navale ale celor două țări și contribuția acestora la procesul de creștere a cooperării, încrederii și stabilității în zona Mării Negre. **(M.E.)**

Between November 15-17, the Chief of Staff of the Greek Navy, Admiral Dimitrios Gousis paid a visit to Romania, being officially invited by RADM Ph.D. Gheorghe Marin. The chiefs of the two Navies talked about the bilateral cooperation initiatives, possibilities of cadets' training onboard ships belonging the two nations, possibilities of training for the future Romanian Navy pilots. There were also discussed the reform stages within the two Navies and their contribution to the regional and global cooperation.

În perioada 10-14 octombrie, o delegație condusă de către contraamiralul Dragan Samardzik, comandantul Forțelor Maritime ale Republicii Serbia și Muntenegru, a efectuat o vizită oficială în România la invitația șefului Statului Major al Forțelor Navale Române, contraamiral dr. Gheorghe Marin. Pe timpul întrevederilor au fost abordate subiecte legate de stadiul procesului de reformă în Forțele Navale Române și măsurile adoptate pentru creșterea interoperabilității la nivelul standardelor NATO, precum și contribuția acestora la procesul de creștere a cooperării, încrederii și stabilității în zona Mării Negre. Un alt aspect al convorbirilor l-au constituit inițiativele de cooperare bilaterală precum și modalitățile de pregătire a echipajelor și navelor românești care participă la exerciții NATO și Pfp. În zilele de 12 și 13 octombrie delegația din Serbia și Muntenegru a fost prezentă Constanța, unde a avut întâlniri la Comandamentul Operațional Naval și a vizitat fregata Regina Maria și Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. **(L.M.)**



Between October 10-14, the Commander of the Maritime Forces of Serbia and Montenegro Republic, Rear-Admiral Dragan Samardzik paid a visit to Romania. During the meeting with RADM Ph.D. Gheorghe Marin, problems concerning the reform process within the two Navies and measures for bilateral cooperation were discussed as well as directions for interoperability with NATO forces increase. The two admirals also discussed about the two navies contribution to the peace, cooperation and stability within the Black Sea

basin and Balcanic area. On October 12th and 13th, the guest visited the Naval Operational Command, *Regina Maria* frigate and *Mircea cel Batran* Naval Academy.



În perioada 21-24 noiembrie, comandantul Marinei Militare a Croației, viceamiralul Zdravko Kardum, a efectuat o vizită oficială în România. În cadrul întrevederii cu șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral dr. Gheorghe Marin, au fost abordate subiecte legate de inițiativele de cooperare bilaterală, schimbul de ofițeri de stat major la aplicațiile multinaționale, precum și modalitățile de pregătire ale echipajelor și navelor care participă la exerciții NATO și Pfp. Au fost prezentate de asemenea, stadiul procesului de reformă a Forțelor Navale ale celor două țări iar viceamiralul Kardum și-a amintit cu plăcere de participarea remorcherului *Grozavul* la aplicația

COOPERATIVE ENGAGEMENT 2004. Pe 23 noiembrie oaspetele croat s-a aflat în garnizoana Constanța, unde a avut întâlniri la Comandamentul Operațional Naval, Centrul de Scafandri, Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și a vizitat fregata *Regina Maria*. În cadrul discuțiilor, au fost prezentate aspecte privind participarea Forțelor Navale Române și Croate la activități NATO, la posibilitatea pregătirii cadetilor la bordul navei *N.S. Mircea* precum și aspecte privind dezvoltarea cooperării, încrederii și stabilității în zona Mării Negre. **(M.E.)**

Between November 21-24, the commander of the Croatian Navy, Vice-Admiral Zdravko Kardum, paid an official visit to Romania. During the meeting with RADM Ph.D. Gheorghe Marin, chief of Staff of the Romanian Naval Forces, there were discussed problems connected to bilateral cooperation initiatives, staff officers' exchange during the multi-national exercises, as well as the modalities of training for Romanian crews and ships which participate in NATO-PfP exercises. There were also presented the stages of the reform process within the two Naval Forces. Vice-admiral Kardum recalled the participation of maritime tug *Grozavul* in COOPERATIVE ENGAGEMENT 2004 exercise. On November 23rd, the Croatian delegation visited the Naval Operational Command, the Diving Centre, the *Mircea cel Batran* Naval Academy, and *Regina Maria* frigate from Constanta. During the visit to the Romanian Naval Academy, the guest showed interest in training Croatian cadets onboard the Training Ship *Mircea*.

Luni 5 decembrie, în prezența contraamiralului de flotilă Victor Barbu, șeful Resurselor din Statul Major al Forțelor Navale, a început la Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene "Aurel Vlaicu", din localitatea Boboc primul curs de formare a piloților militari de elicopter. Primii opt viitori piloți pe elicopterele IAR 330 PUMA SOCAT care vor fi ambarcate la bordul celor trei fregate, sunt tineri ofițeri din cadrul Forțelor Navale Române, selecționați după parcurgerea unor probe fizice, psihice și de limbă engleză și avizați din punct de vedere. Planificat a se desfășura pe durata unui an, cursul este structurat pe patru module de pregătire teoretică și practică, ce se vor desfășura atât în cadrul Școlii de Aplicație de la Boboc, cât și în baze aeriene. Începând cu luna martie cei opt ofițeri cursanți vor începe pilotajul pe elicopterul IAR 316 B. Activitatea acestora se va finaliza, în luna noiembrie 2006, cu un examen de absolvire și obținerea brevetului de pilot militar de elicopter. Primii doi ofițeri cursanți vor urma în anul 2007 un stagiu de pregătire în străinătate pentru a se perfecționa în utilizarea în luptă a elicopterelor navale. **(M.E.)**



On Monday, December 5th, the first formation course for Navy pilots started at the Air Forces' Instructional School of Boboc, Buzau County. The first eight forthcoming pilots flying the helicopters embarked onboard the Romanian frigates are Navy officers. They have been selected after a tough physical, medical and psychological trial. The course consists of three modules and it will last a year. The training will be held within the instructional school, as well as within different Romanian air bases. At the end of the course, the officers have to pass a graduation exam in order to get their pilot licence.



(L.M.)

10 noiembrie este o zi cu semnificație aparte pentru cei care în ultimii 50 de ani au servit pe navele antisubmarin, fie că acestea s-au chemat vânătoare mici, mijlocii sau mari, fie că s-au chemat fregate, corvete sau nave de patrulare. Istoria acestei specialități de marină se întinde pe durata unei jumătăți de veac, iar acest eveniment jubiliar a fost sărbătorit sâmbătă, 12 noiembrie, în prezența șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Gheorghe Marin. Au fost prezenți numeroși amirali, ofițeri și maiștri militari, activi, în rezervă și în retragere, care, de-a lungul anilor și-au legat cariera de această unitate și pentru care aniversarea a constituit un bun prilej de aducere aminte.

On November 10th, the 50th Corvette Squadron celebrated its 50th anniversary. The event was celebrated on the 12th of November, 2005. The chief of the Romanian Naval Forces Staff, RADM Ph.D Gheorghe Marin, numerous admirals, officers and petty officers took part to the ceremonial. It was a good remembrance opportunity for all those, younger and older, who served onboard anti-submarine ships along the 50 years.

În perioada 8-18 noiembrie doi ofițeri ai Forțelor Navale Române au efectuat stagii ambarcate la bordul unor nave militare turcești. Locotenent-comandorul Eugen Domunco a participat la bordul fregatei (F 240) Yavuz la exercițiul DOGU AKDENIZ 2005. Fregata turcă a fost nava comandant a grupării navale care a desfășurat exercițiul naval, ce a cuprins re aprovizionări pe mare pe timp de noapte, antrenamente pentru căutare și salvare pe mare și trageri de artilerie. Căpitanul Vasile Sărmășag a fost ambarcat la bordul navei dragoare Saryer, împreună cu care a participat la exercițiul TURKISH MINEX 2005. Exercițiul a cuprins antrenamente în derularea procedurilor MCM de realimentare pe mare și de comunicații și s-a derulat în Marea Egee și Marea Marmara. **(L.M.)**



Between November 8-18, two Romanian Naval Officers deployed stages onboard Turkish Navy ships. Lt. commander Eugen Domunco participated onboard Yavuz frigate in DOGUA AKDENIZ 2005 exercise. Yavuz was the flagship of the task group, which deployed RAS, SAR and GUNNEX exercises. Lieutenant Vasile Sarmasag took part, onboard MCM Turkish ship Saryer, to the TURKISH MINEX 2005 exercise. The exercise, deployed in Aegean and Maramara Seas, comprised MCM, communications and RAS serials.

Pavilion NATO

Fregata *Regele Ferdinand* la ACTIVE ENDEAVOUR,

„Teatrul de operații” – MEDITERANA



Începând cu 15 octombrie, marinarii români de pe fregata *Regele Ferdinand* participă la prima misiune reală desfășurată de Forțele Navale după cel de-al doilea război mondial. Ei acționează timp de două luni, în cadrul operațiunii de descurajare a traficului ilegal de armament, persoane și substanțe interzise în bazinul Mării Mediterane, Active Endeavour, prima misiune NATO a Forțelor Navale.

Echipajul fregatei *Regele Ferdinand*

„După o noapte în care a avut de-a face cu o vreme deloc prietenoasă, cu vânt ce depășea pe alocuri 40 de noduri, Fregata *Regele Ferdinand* intră majestuoasă la adăpost în port. Comenzile sunt date una după alta, nava se lipește ușor de cheu, parâmele sunt dublate, schela este dată la mal iar comanda „ship routine is going back to gangway” (într-o traducere liberă – schela este la mal, personalul se pregătește pentru învoire) este o muzică plăcută pentru urechile celor 203 membrii ai echipajului după perioada de patrulare petrecută în Marea Mediterană.

Aspectul marinăresc al navei este refăcut, plinurile sunt completate, măsurile de securitate sunt stabilite și puse în aplicare, toate în cadrul rutinei unui mecanism bine uns. Învoirile – denumite acum „liberty call”- sunt acum așteptate, reprezentând o binemeritată ocazie pentru refacere și recreere, precum și posibilitatea de a afla „vești de acasă”.

Aceasta reprezintă o filă din jurnalul de bord al primei nave militare a Forțelor Navale Române ce participă la operația ACTIVE ENDEAVOUR din Marea Mediterană.

Nava a părăsit dana 0 a portului Constanța pe data de 5 octombrie a.c., trecând prin strâmtoarea Bosfor, pentru a efectua o scurtă perioadă de antrenament cu nave ale Forțelor Navale Turcești. Ultimele pregătiri au fost făcute, iar nava s-a îndreptat către zona de operații trecând prin strâmtoarea Dardanele, intrând sub comanda operațională a NATO în cadrul grupării ACTIVE ENDEAVOUR. În cadrul acestei grupări s-au executat misiuni în comun cu nave NATO în cadrul unui program de familiarizare, dat fiind faptul ca aceasta este prima participare românească la o misiune în cadrul articolului 5 al cartei NATO.

Perioada de antrenament efectuată de echipaj în Marea Britanie și în cadrul FOST (Flag Ship Operational Training), coroborat cu programul intensiv de antrenament național și cu misiunile în comun cu nave ale altor forțe navale (SUA, Turcia) și-au arătat roadele, nava integrându-se pe deplin în cadrul efortului colectiv. Aprecierea făcută de către comandatul grupării la terminarea primei perioade de patrulare ce evidențiază devotamentul, entuziasmul și nu în ultimul rând eficacitatea acțiunilor întreprinse de ROS (Romanian Ship) *Regele Ferdinand* vine să răsplătească efortul susținut al unui echipaj ce a renunțat nu de puține ori la timpul acordat familiei și celor dragi în favoarea sarcinilor de serviciu.

Comandorul Sorin Learschi, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*. „Echipajul navei este mândru că este exponentul unei marine în plină dezvoltare, în plină transformare și demonstrăm că acest tip de nave, achiziționate de Forțele Navale Române în ultimul an, reprezintă coloana

vertebrală a Forțelor noastre navale, demonstrăm atât pregătirea echipajului cât și capacitățile navei. Am demonstrat încă o dată că suntem interoperabili cu forțele partenere și ceea ce este foarte important, este faptul că am primit în responsabilitate o zonă a noastră. Suntem alături de parteneri și facem exact ce fac ei. Nu există linia întâi sau linia a doua. Fiecare are zona de responsabilitate cu deplina integrare a forței în cadrul ansamblului creat la nivelul Mării Mediterane. Câteodată ni se pare ușor, pentru că am învățat ceea ce trebuie să facem. Mai învățăm încă, dar nu sunt lucruri deosebit de complicate, fapt demonstrat și de buna apreciere pe care Comandamentul Forțelor Maritime din Marea Mediterană o are față de această navă, față de prestația noastră aici. Vom continua să dăm tot ceea ce este mai bun din noi, să ducem nava acolo unde trebuie și să ne îndeplinim misiunile în parametrii ceruți de ordinul de operații.”

Misiunile de patrulare și monitorizare a traficului în diferite zone ale Marii Mediterane au prilejuit întâlnirea cu nava *Albatros*, aflată la rândul său în într-o misiune de antrenament cu cadeți ai Academiei Navale Mircea cel Bătrân. În plină noapte, salutul tradițional a fost unul călduros și a reprezentat un motiv de bucurie pentru ambele echipaje, dar și o bună lecție pentru viitorii absolvenți ai prestigioasei instituții de învățământ de marină.

Prezența unei punți de zbor funcționale, chiar lipsită de existența (deocamdată) a unui elicopter a extins aria de misiuni pe care nava le poate executa. Astfel a fost posibilă acordarea de asistență medicală, ironie a sorții, chiar unui medic italian (o tânără doctoriță militară), adusă la bord pe calea aerului, chiar în momentul pregătirii raionului de patrulare. Fregata românească *Regele Ferdinand* și-a făcut din nou datoria, dar am mai învățat ceva: viitorul femeilor ofițeri sau maiștri militari de marină, este cert. Și la bordul fregatelor vom întâlni, în curând, noi colegi.

Regele Ferdinand este prima navă românească ce se află sub comanda și controlul NATO în cadrul operației ACTIVE ENDEAVOUR. Această operație, inițiată ca răspuns direct la solicitarea Statelor Unite ale Americii adresată NATO pentru sprijinirea luptei internaționale împotriva terorismului are ca scop sporirea prezenței NATO în regiune în vederea obținerii unui climat sporit de securitate în Marea Mediterană.

ACTIVE ENDEAVOUR este o operație NATO aflată sub comanda NATO, care împreună cu eforturile aliate în zonă reprezintă o demonstrație elocventă a solidarității NATO și determinării acestei organizații în combaterea terorismului internațional.

Timp de două luni, cei 203 marinari români de la bordul fregatei își demonstrează profesionalismul, nivelul ridicat de pregătire dar și faptul că Forțele Navale Române pot participa cu succes la operațiuni internaționale coordonate de NATO și ONU.



Șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Gheorghe Marin, a efectuat în perioada 29 noiembrie – 30 noiembrie, o vizită la bordul fregatei *Regele Ferdinand*, pe timpul escalei navei în portul Taranto, din Italia. Pe timpul vizitei, șeful Statului Major al Forțelor Navale, s-a informat în legătură cu misiunile și activitățile desfășurate de fregată și a evaluat eficiența sprijinului logistic asigurat navei în teatrul de operații. Contraamiralul dr. Gheorghe Marin a analizat în cadrul întâlnirii avute cu viceamiralul Roberto Cesaretti, comandantul Componentei Maritime a Comandamentului Întrunit Aliat, de la Napoli - care planifică și coordonează operația Active Endeavour, din Marea Mediterană -, participarea fregatei românești la operația Active Endeavour. În cadrul discuțiilor, viceamiralul Roberto Cesaretti s-a declarat mulțumit de activitatea navei românești, care s-a integrat perfect în sistemul operației, evidențiind de asemenea, modul de executare și raportare a misiunilor de boarding. La finalul vizitei la bordul fregatei *Regele Ferdinand*, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Gheorghe Marin a oferit membrilor echipajului insigne pentru participarea la operația Active Endeavour. (M.E.)

The Regele Ferdinand frigate in ACTIVE ENDEAVOUR MEDITERRANEAN – The scene of operations



Entered the Romanian Naval Forces' service in 2004, the *Regele Ferdinand* is the first of the two Type 22 frigates purchased from the U.K. Since September the 15th, the Romanian sailors onboard *Regele Ferdinand* are carrying out the first real mission for the Romanian Navy, after the 2nd World War. They are acting for two months in *Active Endeavour* operation, designated to discourage the weapons, drugs and people smuggling in the South-Eastern part of the Mediterranean Sea. This is also the first NATO mission for the Romanian Naval Forces.

Log book: „After a very stormy night, with winds above 40 knots, the *Regele Ferdinand* enters the harbour. The ship smoothly comes alongside. The „Ship routine is going back to gangway” command is a very pleasant refrain for all the 203 sailors' ears, after a watchkeeping and patrol period at sea. The seamanlike aspect of the ship is being made over, the security measures are being established, all the things belong to a well lubricated mechanism. The leaves are

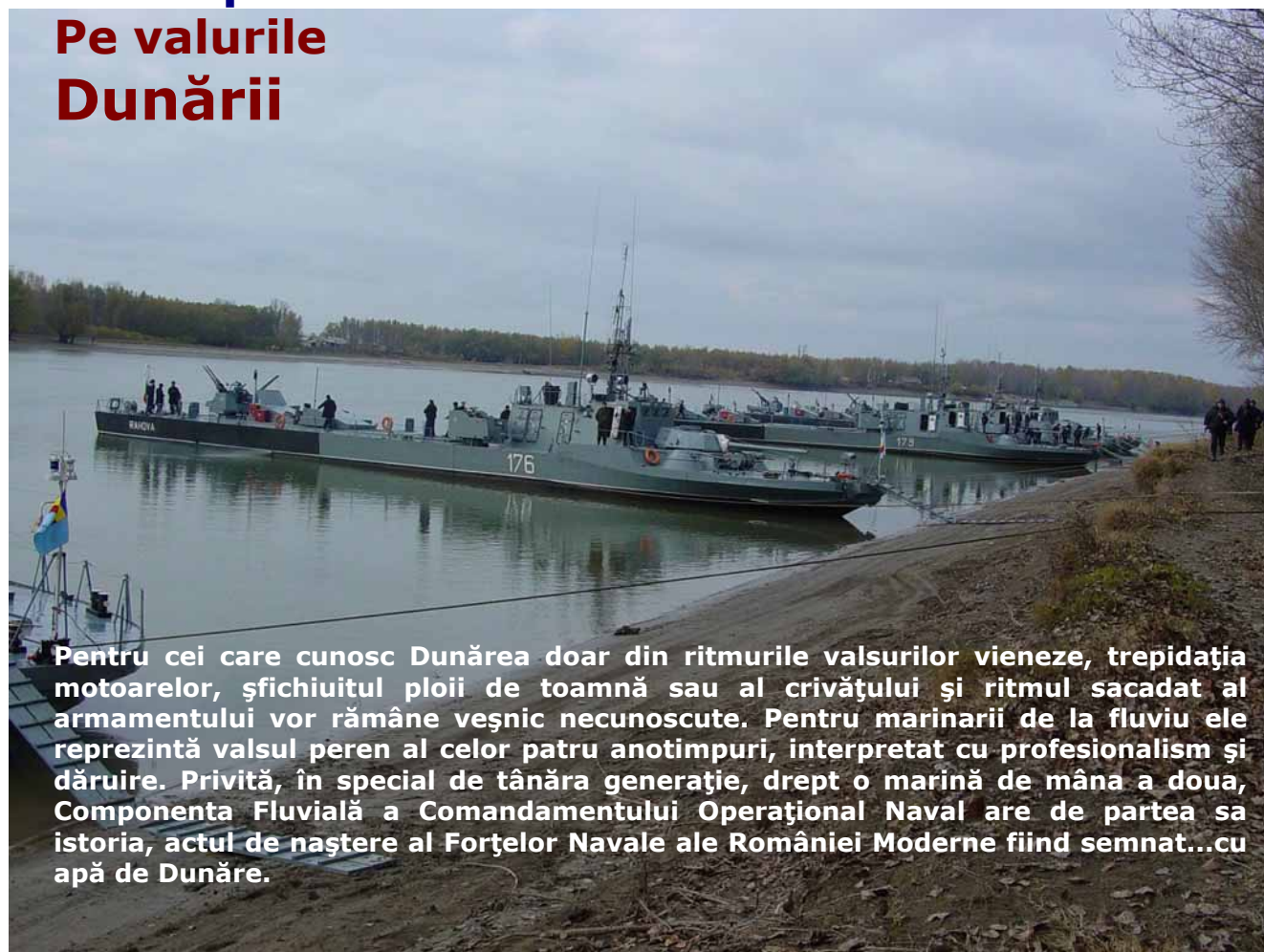
welcomed, as a good occasion for recreation and for „home news”.

The ship left Constanta on October 5th. After passing the Bosphorus Strait, *Regele Ferdinand* fulfilled a brief period together with Turkish Navy ships. On October 15th, the ship entered under NATO operational command, within Active Endeavour Task Group. The training period in the U.K. was very useful for all the crewmembers. The task Group commander appreciated the activity deployed by ROS *Regele Ferdinand* as an enthusiastic and effective one.

Captain Sorin Learschi, ship's C.O: „The crew is very proud because it is the exponent of a Navy in a full process of transformation. We try to prove that we are at the same level with our allies, we proved interoperability. There is not a first or a second line. We are alongside our partners and we are doing the same things as they are. Sometimes it seems to be easy, sometimes we realize that we have many things to learn. We'll continue to do all our best, in order to fulfill our missions at high level standards.”

Monitor pe Dunăre

Pe valurile Dunării



Pentru cei care cunosc Dunărea doar din ritmurile valsurilor vieneze, trepidația motoarelor, șfichiuitul ploii de toamnă sau al crivățului și ritmul sacadat al armamentului vor rămâne veșnic necunoscute. Pentru marinarii de la fluviu ele reprezintă valsul peren al celor patru anotimpuri, interpretat cu profesionalism și dăruire. Privită, în special de tână generație, drept o marină de mână a doua, Componenta Fluvială a Comandamentului Operațional Naval are de partea sa istoria, actul de naștere al Forțelor Navale ale României Moderne fiind semnat...cu apă de Dunăre.

Text și foto:

Lt. col. ing. Leonard MOCANU

Toamnă târzie de noiembrie printre plopii și sălciile din Lunca Dunării. Apa a scăzut, lăsând să se vadă trunchiurile de copaci aflate până nu demult în imperiul lui Neptun. Undeva, aproape de Vărsătura Brăilei este zarvă mare. Peste toți și peste toate domnește un fum înnebăcios, generat de galeriile de evacuare ale celor opt nave de luptă din Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie, ce se pregătesc pentru misiune.

Echipajele sunt la posturi, oamenii fac ultimele retușuri. Se ambarcă ultimele materiale, se verifică pentru ultima dată hărțile de navigație pentru sectorul vizat. Marina „curge” și la Brăila după aceleași reguli, cu sunete de siflee, cu semnale de sonerie, cu comenzi scurte și tăioase.

„La posturile de manevră!” se aude parcă obstinant din megafoanele navelor de luptă. Marinarii își îmbracă vestele de protecție și ocupă pozițiile binecunoscute. „Mola prova!”, se aude de pe puntea de comandă a monitorului I.C. Brătianu. Parâmele au fost recuperate la bord, iar nava se lasă cu prova dusă de curent către aval. Este o pivotare caracteristică manevrelor la fluviu, pe care oamenii o execută cu ochii închiși. Dar ca să ajungă aici, s-au adunat ani de experiență.



Rând pe rând toate cele trei monitoare se pun în marș, urmate îndeaproape de vedetele blindate, care constituie cea de-a doua secție a divizionului. Procesiunea pe fluviu se declanșează. Doi kilometri în aval, o nouă manevră de finețe: rondou la tribord cu pupa în curent și intrarea pe brațul Măcin, într-un raion aglomerat, cu multe nave civile. Civili, coordonați de operatorul Port-control Brăila, așteaptă stoici trecerea navelor militare, după care își reiau cursele de pe un mal pe celălalt.

„Alarmă aeriană!” – tună iarăși megafoanele. „Atac cu mitraliere și artileria de la mal!” se aude ca un ecou. Artileriștii devin agitați. Ocupă în regim de maximă urgență posturile de luptă și

„iscodesc” prin aparatele de ochire liniștea de dincolo de sălcii. Turela tunului de 100 milimetri se rotește calm, când într-un bord, când în celălalt.

„Incendiu la picul pupa, grupa de vitalitate la post!”. Marinarii uită de frig, de vântul amplificat de viteza navei, de gustarea și așa luată pe fugă. „Evacuați materialele inflamabile, pregătiți mijloacele de intervenție!”. Pe tambuchiurile parcă prea mici sunt scoase câteva canistre.



Furtunile de incendiu se întind cu repeziciune, cuplele funcționează perfect. „Incendiul a fost localizat și stins, se trece la remedierea defectăunilor!” – raportează cu voce tare un marinar, transpirat de efortul făcut cu masca pe figură. Exercițiul este gata, dar neîndoielnic altul îi va urma.

Măcinul rămâne în urmă, Carcaliul la fel. Aglomerația pe braț scade. Dincolo de Turcoaia navele militare rămân singure cu pescărușii. Pescari, mulți pescari fac cu mâna de pe mal, urează drum bun și se adâncesc din nou în gânduri, cu ochii pe plutele sau pe baminele jucăușe. Ochii observatorilor, ai comandanților și timonierilor sunt ațintiți spre maluri, spre luciul apei să fie în măsură să identifice operativ fiecare obstacol.

Din când în când observatorii raporează: „La travers în babord, kilometrul cutare!”. Oamenii Dunării știu să-i interpreteze cum nu se poate mai bine semnele: „Atenție la școntru, lasă-l la tribord!”, „Stopează un motor, ne ajunge valul din urmă, fundul este prea mic!”, „Caută malul abrupt, acolo apa e mai adâncă!”. Totul se petrece cu Rutiera Dunării, cel mai credincios martor, pe masa de navigație.

Ajunse în raionul Peceneaga, navele trec la manevra de acostare cu prova în mal. Mălul este frământat intens cu cizme de cauciuc și cu mult stoicism. Se dau legăturile la mal, iar raionul, văzut de sus, seamănă cu o plasă de păianjen.



„Desfășurăm etapa practică a exercițiului LITORAL 2005”, îmi spune comandantul Componentei Fluviale a C.O.N., comandorul Gheorghe Dragomir. „Exercițiul a fost planificat să se desfășoare în Delta, dar din cauza gripei aviare, a fost inițial amânat, apoi mutat pe brațul Măcin”. Sunt la curent cu dificultățile marinarilor de la Dunăre, obligați mai mult ca oricare alții să-și desfășoare exercițiile atunci când natura (și nu numai) are cel mai puțin de suferit. Priviți cu suspiciune și uneori cu răutate de localnicii Deltei, sunt nu de puține ori asimilați unor infractori. Prezența lor pe brațul Sfântu Gheorghe reprezintă pe an ce trece un compromis tot mai greu de realizat.

„Condițiile raionului în care executăm exercițiul sunt restrictive. Nu se poate trage decât cu armamentul de infanterie și cu mitralierele calibru 14,5 mm”, continuă comandorul Dragomir. „Mai mult, cotele scăzute ale apelor în această perioadă amplifică obstacolele de navigație și cer multă măiestrie din partea comandanților și a echipajelor pentru manevrarea navei în condiții de securitate, ocuparea poziției și executarea tragerii.”

Prima seară este dedicată tragerilor cu armamentul de infanterie, trageri executate de membrii grupelor de intervenție ale navelor. „Poziția de tragere” este puntea vedetei blindate 176, iar țintele plutesc ancorate în apropierea malului drept, având drept fundal un promontoriu pe jumătate acoperit de uscăciune, pe jumătate pietros.

Măsurile de securitate sunt complexe: discuții și protocoale cu autoritățile locale, înțelegere și compromisuri cu localnicii hotărâți să profite la maximum de ultimele zile înainte de prima ninsoare.

Seara se lasă repede, oamenii se pregătesc de odihnă, iar eu încerc să intru în vorbă cu cât mai mulți. Ne cunoaștem din cele mai diverse situații, iar întâlnirea este reconfortantă.

Satisfacția de a-i fi avut studenți pe mulți dintre ei va crește odată cu executarea misiunilor de foc, atunci când își vor fi probat din plin calitățile.

Mulți sunt foarte tineri, aspiranți, locotenenți, căpitani. Discutăm despre armată, despre marină, despre viața de zi cu zi. Au și probleme, dar cine nu are? Îi bântuie psihoza rudei sărace. S-au acomodat, unii dintre ei au chiar rezultate foarte bune.

„Sunt secund pe monitorul 46”, îmi spune locotenentul Emil Oancea. Parcă ieri chicotea ștregărește în bancă. Este promoție 2003. „Deja am susținut și promovat examenul de comandant, atât pe vedete blindate, cât și pe monitor. Am dorit să particip la examenul pentru piloți de elicoptere, dar nu am rezistat la proba de giroscap. Sunt tânăr, doresc să mă realizez cât mai bine în profesie.”

Dintre toate, problema socială este într-adevăr...o problemă. Toți și-ar dori o casă a lor, să-și poată întemeia un cămin. Este greu, prețurile sunt mari. Brăila e un oraș frumos, dar nu este caracterizat de un prea mare dinamism economic.

Noaptea trece repede, temperatura scăzută comprimând, parcă, timpul. Dimineața cenușie zgâlțâie din temelii liniștea satului din apropiere. Paza este instalată, țințele sunt pe mal.

Canonada începe. Una după alta, navele divizionului fac două treceri prin raion. Prima trecere prilejuiește celor mai proaspeți artileriști, maștri militari și militari angajați, să primească botezul focului. Mitralierele țacăne sacadat, mai apar incidente. Oamenii cu experiență stau în spate și rezolvă totul cu profesionalism.

De pe remorcherul fluvial 302 se aude prin radio vocea comandantului de divizion, comandorul Alexandru Iordan. Acesta coordonează exercițiul cu răbdarea unui profesor și cu exigența unui părinte. Experiența acumulată în zeci de acțiuni similare vorbește parcă singură: *„Hai, 176, mai repede, nu pierde timpul!”*, *„46, ține aproape!”*, *„Felicitări pentru manevră, dar mai multă atenție la executarea tragerii!”*.

Caruselul tragerilor a continuat până după amiază, când, după încetare, navele au pornit în aval, către kilometrul 24, unde exercițiul a continuat cu noi momente, până duminică. Liniștea nu s-a așternut, însă, peste valea Dunării, deoarece în raion au sosit navele Divizionului 88 Vedete Fluviale, iar totul a fost luat de la capăt.

Atent la tot ce se petrecea, comandorul Dragomir și-a găsit timp pentru puțin optimism: *„Sperăm ca luna decembrie să fie prielnică și să putem executa toate misiunile de foc, astfel încât finele anului să ne găsească cu toate obiectivele din planul de pregătire pentru luptă îndeplinite.”*

Din păcate, de la comandantul componentei fluviale și până la ultimul marinar, toți „dunărenii” simt lipsa unui poligon propriu de antrenament. Nu-i sperie nici frigul, nu-i deznădăjduiesc greutățile, pe fluviu se simt ca acasă. Se pregătesc cu asiduitate, vor să pună în practică tot ce au învățat, pentru a fi în măsură să-și facă meseria.



Instrucție

SEMPER PRAESENS –

Infanteriștii marini



Asalt la Babadag

Text și foto:
Locotenent ing. Mihai EGOROV

Capabili să îndeplinească atât misiuni convenționale cât și operații speciale precum acțiuni tip comando, recunoașteri speciale, paza portuară și paza obiectivelor de importanță deosebită, infanteriștii Batalionului 307 Infanterie Marină din Babadag, se folosesc de orice ieșire în teren pentru a-și îmbunătăți pregătirea.

Un astfel de prilej l-a constituit exercițiul din perioada 14-17 noiembrie, având ca temă, *Acțiunea Batalionului de Infanterie Marină pentru interzicerea debarcării desantului maritim în zona lagunară.*

Desfășurarea de forțe a început luni 14 noiembrie, când unitatea a ieșit în teren printr-un exercițiu de alarmare ordonat de contraamiralul Ioan Costi, locțiitorul șefului Statului Major al

Forțelor Navale. Astfel, aproape 80% din efectivele batalionului și toată tehnica din dotare, incluzând tunurile de 76 mm, aruncătoarele de 120 mm, autocamioanele, transportoarele amfibii blindate de cercetare (T.A.B.C.), dispozitivele de plantat mine antitanc DTM-4 precum și autospecialele companiei logistice, s-au mutat pentru patru zile pe dealurile din poligonul de la Babadag. Instalată într-unul din cele mai mari poligoane din țară, ce oferă multe facilități de pregătire infanteriștilor marini, tabăra s-a întins pe o suprafață de aproximativ 12 km². Fiecare din cele nouă subunități ale batalionului „jucate” la acest exercițiu a avut o organizare proprie; de la amenajarea raioanelor de dispunere și a punctelor de comandă la amenajarea genistică a pozițiilor de tragere și a aliniamentelor antitanc, de la realizarea legăturilor fir și radio la măsurile de asigurare și protecție a subunităților, toate aspectele au fost luate în calcul de către comandanții de plutoane și companii pentru ca activitățile de pregătire să se desfășoare în condiții optime.

Cei aproape 400 de militari dislocați, au stat în corturi; în corturi în care vântul și frigul pătrundeau cu ușurință. Și, în ciuda faptului că o parte din oameni au fost la prima ieșire (fiind veniți din promoție sau nou angajați), că mai mult de două zile ploaia și-a făcut simțită prezența și în corturi, chiar dacă s-au odihnit în saci de dormit, îmbrăcați în ținuta de instrucție, cu greu reușind să se încălzească, infanteriștii marini și-au dovedit tăria de caracter, au știut să improvizeze uneori și să-și îndeplinească misiunile cu profesionalism.

I-am văzut la lucru pe militarii batalionului, după trei zile de pregătire. Serioși, chiar dacă era vorba de rezolvarea unui exercițiu simplu sau mai complex, motivați să demonstreze comandanților și lor înșiși că merită să facă parte din această unitate de elită a Forțelor Navale. Erau înghețați și bătuți de vânt, erau obosiți după momentele pe care au trebuit să le rezolve, își aminteau de condițiile de la ROMEX, poate își doreau un cort mai bun, dar nu se plâneau.

Nu s-au plâns niciodată, n-au avut timp să se plângă. Și poate nu pentru că totul li se pare roz, ci pentru că în meseria asta trebuie să-și depășească limitele, pentru că sunt profesioniști, și sunt conștienți că peste mai puțin de două luni, atunci când batalionul va fi complet operaționalizat, vor putea întâlni astfel de condiții în teatrele de operații în care vor fi trimiși să-și execute misiunea.

Activitățile au fost dense în poligonul de la Babadag. Comandantul batalionului, colonelul Vasile Romanescu, împreună cu statul său major au creat diverse momente tactice pentru a-și testa subordonații în conducerea subunităților pe timpul ducerii acțiunilor de luptă, în executarea în condiții de siguranță a misiunilor de foc cu plutonul și a ședinței speciale cu T.A.B.C. (T.A.B.-ul de cercetare).



Compania Pază-Securitate Portuală
Pe aliniamentul de plecare

S-au urmărit astfel, modul de acțiune al subunităților la atacul aviației de vânătoare-bombardament, acțiunea companiei Pază Securitate Portuară pentru nimicirea elementelor terorist-diversioniste, acțiunea companiei Geniu pentru plantarea câmpurilor de mine, realizarea unui punct de aprovizionare cu apă și asigurarea iluminatului punctului de comandă (P.C.) și a companiei logistice, acțiunea grupei EOD pentru distrugerea unei bombe de aviație neexplodate și a unui colet suspect pe comunicația Enisala - 6 Martie. De asemenea, momentele tactice au vizat asigurarea evacuării și mentenanței tehnicii deteriorate, acțiunea bateriei de artilerie pentru executarea tragerilor indirecte asupra unei nave de cercetare, acțiunea plutonului de transmisiuni (prin curieri) în momentul în care legătura fir și radio între P.C. și subunități nu funcționează, acțiunile de pregătire a contraatacului desfășurate de compania Asalt pe T.A.B. Antrenamentul din teren a fost supervizat și evaluat, pe întreaga lui perioadă de desfășurare de arbitri din Statul Major al Forțelor Navale.

Complexitatea situațiilor și momentelor create în teren, rezolvate cu bine de infanteriștii marini a fost reliefată de maiorul **Daniel Frumosu**, șeful Operațiilor și Instrucției Batalionului 307 Infanterie Marină, planificatorul acestui exercițiu: „Desfășurarea unui exercițiu atât de complex presupune o pregătire foarte minuțioasă, de la documentele de elaborare și conducere ce au fost întocmite cu 2-3 săptămâni înainte, de la instructajele ce trebuie executate cu comandanții de subunități și comandanții de plutoane, la desfășurarea propriu-zisă a activității în teren. În acest exercițiu am căutat să îmbinăm și să aplicăm o parte din standardele NATO. De asemenea, pe timpul exercițiului în teren, am încercat să folosim la maxim procedurile NATO, în cadrul plutonului de transmisiuni și al plutonului de cercetare.”

Nu se poate vorbi de acțiunile desfășurate de infanteriștii marini în poligonul de la Babadag, fără a aminti de aportul companiei logistice, condusă de un profesionist, maiorul Laurențiu Mitra, care a rezolvat toate problemele specifice cu care s-a confruntat batalionul. Hrana s-a pregătit în teren și de aceea la compania logistică, programul începea foarte devreme (ora 4-5) și se termina târziu în noapte, când oamenii definitivau activitățile din acea zi, pregătind-o pe următoarea. Asigurarea hranei și a apei potabile, asigurarea alimentelor (pentru că sistemul hrănirii externalizate este dificil de realizat în condiții de campanie) mentenanța tehnicii, au fost doar câteva din activitățile zilnice ale militarilor companiei logistice. Pentru a avea un tablou mai complet a ceea ce a reprezentat asigurarea hranei – activitate aparent banală – pe cei 12 km² ai taberei, trebuie să mai precizăm că de la bucătăria de campanie la cel mai îndepărtat punct al batalionului, camioanele (au fost două trasee de deplasare) ce transportau marmitele cu mâncare făceau aproape două ore. Uneori duceau o masă, se întorceau, spălau marmitele și plecau cu masa următoare. Nu au făcut poate, nimic ieșit din comun, dar și-au făcut treaba cu seriozitate.





Punctul culminant al exercițiului din teren l-a reprezentat contraatacul executat de subunități în dimineața zilei de 17 noiembrie.

Conform scenariului, inamicul a pătruns cu nave pe pernă de aer, pe la Gura Portiței, ocupând un cap de pod. 2-3 subunități ale Batalionului de Infanterie Marină, având în sprijin și 2 T.A.B., au încercat să respingă inamicul pe malul lacului Razelm. Copleșiți de acesta, s-au retras pe un mic deal din poligon, unde și-au amenajat locașuri de tragere. Planul de contraatac realizat de statul major al batalionului a impus acțiunea Companiei Asalt pe T.A.B., formată din 10 transportoare cu armament puternic de 14,5 și 7,62mm.

Era trecut de ora 9, când liniștea poligonului a fost tulburată de loviturile bateriei de aruncătoare de 120 mm și tunurile de 76 mm. Inamicul, situat pe dealul din față, ripostează vizibil. Un nor gros de fum răsare ca din senin și protejați de el, au intrat în luptă cele 10 T.A.B.-uri. Înaintează încet prin noroiul poligonului și se desfășoară în linie, asemeni aripilor unui fluture.

Ajunși în dreptul subunităților care aveau nevoie de sprijin, mitralierele de 14,5 și 7,62 mm de pe transportoare, angajează foc cu muniție de război spre țintele împânzite pe deal. Tăcănitul sacadat al pistoalelor mitralieră calibru 5,45 mm, al puștii mitralieră calibru 7,62 mm, salvele trase cu AG-9 au completat tabloul unui câmp de luptă pe care cu greu îl puteai considera doar de antrenament. Țintele au fost ciuruite, contraatacul a fost un succes, inamicul pierzând capul de pod și retrăgându-se spre zona lagunară.

Pe timpul exercițiului s-au „exprimat” cu muniție de război Compania Asalt pe T.A.B. și Compania Pază Securitate Portuară, care aveau trecute în plan aceste trageri. Celelalte forțe jucate au acționat cu muniție de manevră.



La finalul contraatacului, urmărit de pe platforma unui camion, și de reprezentanții presei, colonelul **Vasile Romanescu**, comandantul Batalionului 307 Infanterie Marină, a concluzionat: „Batalionul a acționat ca și într-o situație reală, pătrânându-se proporțiile conform normelor tactice. S-a executat un antrenament cu întreg batalionul, cu toată organigrama lui; s-au executat misiuni cu muniție reală. Am vrut să antrenez statul major al unității, să văd cum își organizează activitățile. Am vrut să văd dacă statul major și micii comandanți sunt în măsură să execute o aplicație de acest gen cu întreaga organigramă a unității: tunurile de 76 mm, aruncătoarele de 120 mm, aruncătoarele AG-9, T.A.B.-urile. De asemenea, am vrut să văd

cum își conduc micii comandanți – comandanții de plutoane și companii - oamenii în luptă reală. Am vrut să văd dacă mecanicii conductorii de pe TAB-uri și ochitorii pot să-și execute misiunea în condiții foarte bune. Țintele sunt ciuruite și eu mă declar mulțumit după patru zile de antrenament și patru nopți de stat în corturi în aceste condiții vitrege. Din punctul meu de vedere, eu mi-am atins obiectivele, deși au fost și anumite inadvertențe pe parcursul desfășurării exercițiului de antrenament în teren, pe care eu, ca profesionist, le-am observat și pe care le vom remedia la următoarele aplicații. A fost bine că această activitate a urmat după exercițiul simulat SIMEX. SIMEX-ul a fost foarte bun pentru noi și în special pentru comandanții de subunități și

statul major al batalionului, pentru că este una să lucrezi pe hartă și să iei niște hotărâri pe care dacă greșești le poți șterge și cu totul alta este situația când lucrezi pe calculator în timp real și când ai niște arbitri profesioniști 100%. Lucrul acesta s-a văzut astăzi, în teren. Cred că după această aplicație, Batalionul de Infanterie Marină își poate desfășura activitățile în orice teatru de operații unde vom fi solicitați. Și cred că acest lucru se va întâmpla curând, pentru că la sfârșitul lunii decembrie vom fi operaționalizați din toate punctele de vedere. Rămâne să demonstrăm și real.”

Activitățile planificate și desfășurate de infanteriștii marini în poligonul de la Babadag au încercat și au reușit să se apropie de cele reale. A fost un antrenament util în vederea realizării coeziunii între structurile unității, a sincronizării acțiunilor acestora pentru executarea contraatacului concomitent cu executarea tragerilor de luptă cu plutonul. Tensiunea este resimțită de militarii Batalionului 307 Infanterie Marină la fiecare exercițiu de antrenament în teren. Se simte, cu atât mai mult când acesta se desfășoară în luna noiembrie, când condițiile meteo se pot schimba în fiecare moment iar oamenii și T.A.B.-urile trebuie să se lupte și cu ... noroaiile, când problemele tehnice care pot să apară trebuie rezolvate pe loc, pentru ca misiunea să fie îndeplinită.

Un infanterist marin, trebuie să aibă caracter, curaj, condiție fizică și să fie un bun tragător cu armamentul de infanterie. Și militarii Batalionului 307 infanterie marină, au demonstrat încă o dată că au aceste calități.

Babadag under assault



The Romanian marines, belonging to the 307th Marine Corps Battalion, are able to fulfill conventional missions as well as special ones. They take advantage of any training exercise in field to improve their knowledge. Between November 14-17, they had again this kind of opportunity, after the successful exercise SIMEX. The assignment of this new exercise was **The action of Marine Corps Battalion in order to forbid the landing of enemy maritime assault troops within the lagoon area**. About 400 Marines installed a camp within Babadag range area on a total surface of 12 square kilometers. They had to face very heavy weather conditions, they lived in tents, and all the logistics were deployed in the field. They exercised shooting and communication missions, under the NATO standards and procedures. For four days, the Romanian Marines had to suffer a heavy rain or a chilly wind. They seriously acted to fulfill any kind of exercise, easy or difficult. They tried to prove themselves the fact that they deserve to be part of such an elite unit. The battalion commander, Colonel Vasile Romanescu,

assisted by his staff, provided his subordinates lots of serials. According to the scenario the enemy created a beach head in Gura Portitei area. The counter attack was deployed using troop carriers. All Marines must prove courage and determination, have physical condition and good shooting skills. This exercise was a good opportunity to demonstrate all these skills.



Bogdan DINU

La cursul de scafandri de luptă participă toți cei care urmează să devină scafandri de luptă și care au terminat cursul de scafandri autonomi. În cadrul cursului există module de pregătire pentru scafandrii de incursiune, pentru scafandrii EOD, tabere de instrucție și supraviețuire. Abia după terminarea cursului și repartizarea la grupurile de scafandri vor urma și cursurile de specializare, după specific (EOD sau de incursiune) care însă nu sunt organizate de Școala de Scafandri din cadrul Centrului de Scafandri ci de alte structuri militare sau din sistemul național de apărare. De regulă, cursul de scafandri se organizează în funcție de necesitățile Centrului de Scafandri și ale celorlalte structuri din sistemul național de apărare.



Modulul „Tabără de supraviețuire și traiul în condiții de izolare” a fost ultimul din curs și a marcat încheierea acestuia. Precizăm că este ultimul modul deoarece cursanții trebuie să acumuleze o anumită pregătire fizică și psihică precum și anumite deprinderi de care nu dispun la momentul începerii cursului. Desfășurat în ultima săptămână a lunii octombrie, în zona Oltina – cu informarea prealabilă a Poliției și Poliției de Frontieră din zonă pentru a preveni apariția unor posibile „evenimente” – în cadrul modulului s-au pus bazele pregătirii scafandrului de incursiune astfel încât atunci când cursanții vor ajunge la unități să existe o bază pentru demararea pregătirii specifice. Tabăra a fost condusă și coordonată de maestrul militar clasa I Ionel Moise, ajutat de instructorul (angajat civil) Ion Rotaru. S-au executat exerciții de incursiune, ambuscade, capturarea și interogarea suspecților, s-au exersat tehnici de supraviețuire sau realizarea de capcane, adică ceea ce vedeți în mare măsură în filmele americane care au ca subiect acțiunea trupelor speciale. Cursul a fost finalizat printr-o verificare teoretică la cunoștințele de specialitate și verificarea practică la modulul de cercetare (aceasta din urmă realizată chiar în ultima zi a taberei de la Oltina) precum și printr-o săptămână de scufundări în portul militar Constanța și portul turistic Tomis.

Interviul revistei

Cheia succesului: oameni competenți, planificare și resurse

Interviu cu contraamiralul de flotilă Victor Barbu, șeful Resurselor din Statul Major al Forțelor Navale



Reporter: Domnule contraamiral, ce se "ascunde" sub titulatura de Șef al resurselor din Statul Major al Forțelor Navale?

Contraamiral de flotilă Victor Barbu: Cred că întrebarea, dar mai ales acel "ascunde" este bine formulată, dat fiind faptul că într-adevăr domeniul resurselor cuprinde o problemă pe cât de largă, pe atât de diferită, respectiv resursele umane, logistica forțelor navale și comunicațiile. Toate acestea trebuie înțelese de la planificare, trecând prin formare - atunci când vorbim de resursele umane - respectiv alocare de fonduri și achiziții - atunci când resursa este materială -, până la utilizare, mentenanță și dezafectare, cu consecințele acestora din urmă, specifice oamenilor și mai acute în cazul tehnicii și a navelor.

Rep: Considerând Forțele Navale un organism viu, cu care din sistemele acestui organism ați asimilat resursele umane? Vă rugăm, detaliați.

Cam.fl. Victor Barbu: Resursele umane constituie în viziunea mea resursele care mențin în viață întregul organism. În absența lor, orice altă componentă a acestui organism viu, așa cum ați denumit Forțele Navale, nu poate funcționa în parametri stabiliți, nu poate fi regenerată, nu poate fi adaptată evoluției realității care ne înconjoară.

Sigur că nu putem pune mai prejos resursele tehnico-materiale. Ne amintim, din primii ani ai profesiei militare de expresia "merge mașina, merge marina". Este adevărată și acum această cerință, numai că "mașina merge" numai cu oameni foarte bine pregătiți. Iar atunci când resursele financiare sunt limitate, așa cum se întâmplă în fiecare an, competența resursei umane este cea care poate să facă să meargă mașina cât mai mult timp și mai bine.

Rep: Prin funcțiile îndeplinite anterior, aveți o vastă experiență în domeniul resurselor umane. Ce pondere ocupă acestea în prezent în activitatea dumneavoastră și cum se răsfrânge experiența anterioară asupra activității în acest domeniu?

Cam.fl. Victor Barbu: Experiența acumulată de mine în cei peste șapte ani de activitate în Direcția Management Resurse Umane mi-a permis să asigur conducerea domeniului resurse umane din Forțele Navale fără dificultăți, să promovez un management al personalului în conformitate cu cadrul normativ asigurat de Legea Statutului Cadrelor Militare și Ghidul Carierei Militare.

Odată cu încadrarea în Statul Major al Forțelor Navale a trebuit să analizăm și să încadrăm personalul într-o serie de unități supuse reorganizării și totodată, să înlocuim militarii în termen cu militari angajați pe bază de contract, în condițiile reducerii generale a efectivelor. În acest proces am asigurat respectarea opțiunilor oamenilor în condițiile stabilite prin reglementările în vigoare. Deși nu a fost ușor să disponibilizezi oameni, faptul că nu au fost nemulțumiri raportate, ne permite să afirmăm că au fost respectate normele legale din acest domeniu.

Este dificil să răspund întrebării dumneavoastră în legătură cu ponderea resurselor umane în activitatea mea, dat fiind faptul că o bună parte din timp mi l-am dedicat negocierilor și participării la ședințele unor grupări de lucru la nivelul Statului Major General sau al departamentelor. Oricum, ponderea este mai mică decât cea alocată logisticii. Am în vedere și faptul că timp de aproape un an am fost președintele comisiei de negociere a bugetului logistic pe termen lung pentru fregate, cu partenerii britanici, reprezentanți ai BAE Systems.

Rep: Marina este considerată prin excelență o armă tehnică. Este dificilă planificarea și gestionarea resurselor materiale și financiare?

Cam.fl. Victor Barbu: Ca să planifici și să gestionezi resursele materiale și financiare fără dificultăți, trebuie să fie îndeplinite două condiții: prima - să ai oameni competenți și activitatea să fie bine organizată; a doua - să dispui de resursele de care ai nevoie. În legătură cu prima condiție, doresc să menționez că am găsit în Statul Major al Forțelor Navale o echipă de oameni bine pregătiți, cunoscători ai problematicei menționate. În domeniul organizare au fost și încă mai sunt probleme de rezolvat, pe care le-am identificat cu cei în cauză.

În legătură cu resursele alocate, despre care nu cred că vom spune vreodată că au fost suficiente, doresc să precizez că rolul nostru este să soluționăm în cel mai bun mod posibil toate

problemele din domeniul logistic, cu resursele pe care le avem la dispoziție. Acesta este obiectivul central al planificării și gestionării resurselor în viziunea mea.

Rep: Începând cu 1 ianuarie a.c., se aplică un nou sistem de apreciere a cadrelor militare.



La finalul anului, cum apreciați că a fost pus în practică și care sunt lucrurile pozitive pe care le-a adus?

Cam.fl. Victor Barbu: La sistemul de apreciere intrat în vigoare în acest an, am lucrat în etapa de proiectare înainte să vin în Statul Major al Forțelor Navale. Ca promotor al acestuia, susțin faptul că introduce mai multă rigurozitate și realism în aprecierea cadrelor. Deși sunt unele semnale că este mai dificil de pus în aplicare, eu sper ca, după doi-trei ani, să recunoaștem superioritatea acestuia. Mai multe voi putea să spun după încheierea acestui prim an de aplicare.

Rep: Forțele Navale parcurg o etapă de restructurare. Cele două fregate tip 22, achiziționate, sunt în plin proces de operaționalizare. Puteți prezenta pentru cititorii revistei Marina Română care este concepția echipei de conducere a Statul Major al Forțelor Navale privind proiecția Forțelor Navale în anul 2006 și în anii care vor urma?

Cam.fl. Victor Barbu: În anii care vor urma dorim să continuăm procesul de modernizare a înzestrării Forțelor Navale, asigurarea suportului logistic al celor două fregate, modernizarea și înzestrarea cu armament și muniție a acestora, modernizarea sistemului de comunicații de pe toate navele din dotarea Forțelor Navale, înzestrarea scafandrilor cu echipamente de luptă specifice, moderne, compatibile NATO. Avem, de asemenea în atenție, înlocuirea unor nave aflate în înzestrare cu altele noi, capabile să îndeplinească misiuni specifice statelor NATO, potrivit angajamentelor asumate, proces ce va începe cu achiziția de vânătoare de mine în locul actualelor nave de minare-deminare pe care le avem.

A consemnat locotenent-colonel ing. Leonard MOCANU.



The clue: competent people, planning and resources

Rep: Admiral, sir, what „is hidden” under the title of Chief of Resources of the Romanian naval Forces Staff?

RADM VB: It is a good question, especially that „is hidden”, because, indeed, the field of resources comprises wide and diversified problems, such as human resources, the logistics of naval forces and communications. All these must be understood from planning, through forming – when we talk about human resources – respectively funds assignment and acquisition – when the resource is a material one – up to usage, maintenance and unrigging, with all consequences.

Rep: Considering the Naval Forces as a living organism, how could you compare the human resources?

RADM VB: The human resources are, in my opinion those who sustain the whole organism. If they do not exist, any other component of this organism, as you called the Naval Forces, can not work at proper parameters, can't be regenerated.

We may not underestimate material and technical resources. We can recall from the first years of our career the saying „If machinery runs, Navy runs”. Nothing but the true. But machinery can be run only by professional and competent people.

Rep: Through the jobs you have had before, you have a wide experience in the human resources field. How much does it represent in your activity and how can this affect your job.

RADM VB: My expertise of seven years in the human resources field, within the Human Resources Management Directorate allowed me to lead this problematic within the Naval Forces without any difficulties, to promote a management based upon the Romanian law.

Once I have been appointed as chief of resources, I had to manage the restructuring process. I had to lead the process of replacing the regular soldiers with professional ones as well as the process of effective decreasing. It wasn't easy to disband people, but the fact that there weren't any complaints it seems that we worked properly.

It is difficult to say how much it represents, but I can say “less than logistic support activity”. I take into account the fact that during the last year I was fully involved, as chairman, in the negotiation process with BAE Systems, in order to assess the necessary funds for the Type 22 frigates purchased from the U.K.

Rep: The Navy is considered, par excellence, a technical specialty. How much difficult is to plan and to manage material and financial resources?

RADM VB: To plan and to manage material and financial resources without difficulties, you have to carry out two conditions: first – you need competent people and a good planning; second you must have all resources you need. I can say that I found in the Naval Forces Staff a good team. Talking about resources, I don't think that we ever will have all we need. What we can do, is to do our best with the resources we receive. This is, in my opinion, the clue of resources' planning and managing.

Rep: Could you detail the projects of the Naval Forces' leading team for the next years in this field?

RADM VB: We intend to continue the modernization process within the Romanian Navy, to ensure the full logistic support for the two Type 22 frigates, including modernization, weapons and ammunitions equipage. We intend to endow other ships and land units with modern equipment, NATO compatible. Finally we intend to replace some old ships with modern and new ones, starting with mine-hunter ships.

REVISTA MARINĂ ROMÂNĂ – 15 ANI

Născută din condeiul și eforturile unor oameni entuziaști, girată cu încrederea conducerii Marinei Militare și așteptată apoi, număr de număr, cu interes din ce în ce mai mare, revista **Marina Română** împlinește pe 22 decembrie 15 ani de la prima apariție. Din echipa redacțională de început nu se mai regăsește nici o persoană, dar toți noii veniți au consimțit să continue tradiția revistei, să-i diversifice conținutul și să facă din fiecare nou număr un eveniment. **Marina Română**, expresie a activității și spiritualității personalului Forțelor Navale, a evoluat în timp, câștigurile numite policromia integrală, calitatea tehnică și artistică, formatul bilingv fiind mai mult decât evidente și plasând-o printre cele mai apreciate publicații militare românești, pe deplin comparabilă cu celebrele ei „surate” din marinele militare cu tradiție. La ceas aniversar, vă prezentăm câteva gânduri de suflet, exprimate de personalități exponențiale ale sistemului militar și publicistic românesc. (L.M.)



Apărută în peisajul publicistic românesc în efervescența care a urmat evenimentelor din Decembrie 1989, revista **Marina Română**, publicație de suflet a luptătorilor de la fruntariile albastre ale României, a crescut frumos, parcurgând un drum sinuos și presărat adesea cu obstacole.

Eforturile colectivului redacțional au făcut posibilă apariția primului număr chiar în ziua în care România sărbătorea un an de libertate. Entuziasmul începutului a fost completat pe parcurs cu eforturile publiciștilor militari, cu sutele de ore de studiu și documentare, la bordul navelor, în unități, biblioteci sau în redacție.

Revista **Marina Română** a evoluat, asemenea structurii căreia îi aparține, fiecare apariție a acesteia fiind așteptată cu interes de cititorii ei fideli, din ce în ce mai mulți. Eroi revistei sunt marinarii de acum ai României, dar și cei care au semnat paginile de glorie ale Forțelor Navale

Române în cei 145 de ani de existență și cărora **Marina Română** le-a intentat în paginile sale un permanent recurs la nemurire.

În permanent contact cu noutățile publicistice în domeniu, redactorii permanenți și colaboratorii revistei încearcă să răspundă tuturor provocărilor, deloc puține, generate de exigența publicului și de realitățile Forțelor Navale Române la acest început de mileniu.

La aniversarea a 15 ani de la apariția primului număr, urez colectivului redacțional sănătate, putere de muncă, subiecte incitante și un public cât mai fidel, iar revistei **Marina Română** o viață cât mai lungă, plasată în permanență sub interesul celor pe care îi reprezintă cu fidelitate.

La mulți ani!

Viceamiral dr. Gheorghe MARIN

Șeful Statului Major al Forțelor Navale

Îmi revine deosebită plăcere ca, în numele Direcției Relații Publice a Ministerului Apărării Naționale, să transmit cele mai sincere urări de bine cititorilor revistei **Marina Română** care, prin tot ceea ce fac în slujba și în numele Marinei Militare, contribuie la îndeplinirea misiunilor acesteia. Totodată, felicitări jurnaliștilor din redacția revistei care, cu dăruire și profesionalism, ne aduc aceste fapte la cunoștință.

Viața de marină nu a fost, nu este, și nu va fi ușoară. Același lucru este valabil și în cazul unei reviste a marinei. Când îți propui să scrii despre mare și cei care o înfruntă, cum altfel ar putea fi viața revistei decât tumultuoasă? Depinde numai de oamenii ei, marinari și jurnaliști, deopotrivă, să ducă corabia mai departe, spre limanul mult dorit.

Pentru redacția revistei **Marina Română**, acest liman înseamnă atingerea obiectivelor de comunicare stabilite de conducerea Statului Major al Forțelor Navale și satisfacerea nevoilor de informare a angajaților acesteia. De-a lungul celor 15 ani de existență a revistei, au fost înregistrate multe reușite. Corabia a ajuns cu bine la cheu, iar numărul celor care o așteptau să o întâmpine a crescut în mod constant. Această constatare mă bucură și îmi dă încredere în viitor.



Am încredere în capacitatea colectivului redacțional de a face față provocărilor de ordin calitativ pe care le ridică procesul de transformare a armatei. Cred în aspirația permanentă a marinarilor de face lucruri despre care să se vorbească mult și bine.

La ceas aniversar, urez „Viață lungă” revistei, mult succes colectivului redacțional și cât mai mulți cititori.

Luminița Kohalmi
Director Direcția Relații Publice



Pentru jurnaliștii care servesc cu inteligență revista **Marina Română**, momentul aniversării a 15 ani de la apariția acestei publicații de elită, editată de Statul Major al Forțelor Navale, constituie, cu siguranță, o sărbătoare de suflet. Din fericire, în statele membre ale NATO, existența revistelor categoriilor de forțe armate constituie un standard recunoscut și susținut financiar, pentru că fără mediatizarea modernă a momentelor de performanță, spiritul de corp poate fi, în timp, demantelat. Pentru jurnaliștii din Trustul de Presă al Ministerului Apărării Naționale, fiecare nou număr din revista **Marina Română** este un motiv real de invidie profesională și respect nesimulat pentru publicistica promovată de colegii și prietenii din Grupul Mass-Media al Forțelor Navale. Păstrez și astăzi în memorie clipele unice ale experienței trăite pe timpul marșului efectuat pe șapte mări, cu actuala fregată *Mărășești*, din Constanța, până în portul La Spezia. Știu deci ce înseamnă curajul „lupilor Mării Negre”, pe furtuni de grad foarte mare. Și prețuiesc produsul spiritual numit, cu evidentă mândrie, **Marina Română**. Cu bucuriile pe care le oferă cititorilor săi și eroilor fotoreportajelor, însemnărilor și jurnalelor de bord. Toate realizate cu sufletul condeierului ce nu are stare pe uscat! Ținta următorilor 15 ani ar putea fi suplimentarea resursele umane și financiare necesare pentru ca acest periodic al marinarilor militari să devină, precum în SUA și Franța, o revistă lunară pe care să o găsim cu plăcere în toate garnizoanele României. **La mulți ani!**

Colonel dr. Ion PETRESCU
Directorul Trustului de Presă al Armatei

Acum, la ceas de sărbătoare, când **Marina Română** celebrează 15 ani de existență, îmi revine deosebita onoare de a vă felicita și a vă adresa din toată inima urări de sănătate, tărie morală, și împliniri, atât în plan profesional, cât și în cel personal.

Acest moment sărbătorec îmi oferă plăcutul prilej de a aminti colaborarea fructuoasă dintre Centrul Tehnic-Editorial al Armatei și Revista **Marina Română**, evocând prin valuri de cerneală faptele marinarilor, cinstea și onoarea cu care și-au servit și continuă să își servească patria și armata dincolo de hotarele țării.

În încheiere, vă rog să-mi permiteți să vă adresez tradiționala urare „BUN CART ÎNAINTE!”, putere de muncă, și fie ca Domnul Atotputernic să vegheze asupra dumneavoastră și să nu lase ca apele tulburi și învolburate să se ivească în calea dumneavoastră.



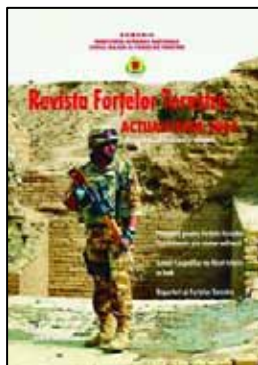
Colonel Nicolae Ene
Directorul Centrului Tehnic-Editorial al Armatei



Cine suntem noi? Niște trecători. Avem funcții mai mari sau mai mici, suntem mai scunzi sau mai înalți, mai grași sau mai slabi, mai mult sau mai puțin ambițioși, mai tineri sau mai în vârstă, dornici sau nu de preamărire, sau de a transforma, fără nici un drept pe cel de lângă noi după chipul și asemănarea noastră... Avem necazurile noastre, bucuriile, ne luptăm, la urma urmei, pentru existență. Facem noi istorie? Va ști ce merite am avut cel care peste o sută de ani se va uita la calculatoarele noastre cum privim noi acum căruța ce se încăpățânează să iasă din peisaj? Vor fi suficiente doar povestirile bunicului către nepot? Nu cred. Ei bine, din aceste motive, și nu numai, am convingerea că, pentru încremenirea secvențială a prezentului, spre folosul

urmaşului nostru care va dori să afle ce şi cum s-a întâmplat în urmă cu ani, un mare merit îl are, în ce ne priveşte, presa militară. Zbaterea de a prinde prezentul prin cuvântul scris, prin imagine sau pe cale audio, pare pe moment un moft. În realitate, se transformă în pagini de istorie. Sunt numai câteva argumente care fac din revista **Marina Română** o bornă pe o şosea, fără de care nu am şti de unde venim şi încotro ne îndreptăm. O revistă care încântă prin grafică, prin conţinut, o publicaţie selectă, cu o eleganţă dată, fără limite la urma urmei, de Forţele Navale. Pagini făcute de oameni pentru oameni, imagini transmise în viitor... **La mulţi ani!**

Colonel Francisco Stoica
Redactor şef „Observatorul militar”



MARINA ROMÂNĂ, prodigioasă publicație periodică a Statului Major al Forțelor Navale, împlinește în decembrie anul curent 15 ani de la prima sa apariție, după crucialul an istoric 1989, de când a reluat, continuă și onorează cu cinste prestigiul și tradiția predecesoarei sale „Revista Marinei”, editată până în 1954.

La ceas de sărbătoare, după 15 ani de perindare pe sub privirile cititorilor comuni, de coabitare în colecțiile abonaților și pe rafturile bibliotecilor, „Revista Forțelor Terestre” dă onorul cuvenit și urează suratei sale:

„LA MULȚI ANI, **MARINA ROMÂNĂ!**”

Toți componenții redacției „Revistei Forțelor Terestre”, îi salută la acest moment aniversar și au plăcerea sinceră să transmită colegilor lor de la **Marina Română** felicitări din tot sufletul, însoțite de urarea să se bucure în continuare de sănătate, putere de muncă și probitate profesională marinărească și jurnalistică în tipărirea acestei reviste de excepție, la standarde NATO și performanțe publicistice moderne, occidentale.

Dumnezeu să binecuvânteze
Aparițiile neîntrerupte,
Întru mulți ani!

Redacția Revistei Forțelor Terestre

COLEGI DE MISIUNE LA ACTIVE ENDEAVOUR

Interviu cu căpitan-comandorul Pablo Murga Gomez,
comandantul navei de patrulare spaniole *Infanta Elena*

Bogdan DINU

Între 25-28 noiembrie nava de patrulare *Infanta Elena* (P76) a efectuat o escală în portul Constanța, în principal pentru a însoți ambasadorul Spaniei în România în vizita pe care a efectuat-o în orașul nostru. Precizăm că nava este implicată în operația Active Endeavour și urmează a reveni în Spania, la fel ca și fregata *Regele Ferdinand*, pe data de 19 decembrie. Prezența navei spaniole ne-a oferit oportunitatea realizării un interviu cu comandantul acesteia, căpitan-comandorul Pablo Murga Gomez.

- Anul acesta nava dumneavoastră a devenit din corvetă, navă de patrulare. Misiunile navei au rămas aceleași?

- Protecția traficului maritim costier și a liniilor de comunicație maritime rămân în continuare pe primul plan. Au trecut pe plan secund misiunile pe care le îndeplineam împreună cu celelalte nave din flotă, cele de luptă antisubmarin de exemplu, dar ne-am menținut capacitatea de a acționa, independent sau în cooperare cu alte forțe, în situații de criză de intensitate redusă, inclusiv misiuni de interdicție și inserție a forțelor speciale. Odată cu transformarea navei efectuăm altfel de misiuni, în colaborare cu celelalte agenții guvernamentale, care vizează combaterea traficului ilegal de persoane, a traficului de stupefiante, combaterea terorismului, salvarea pe mare sau misiuni în caz de dezastre. Aceste misiuni nu sunt specifice Marinei Spaniole ci altor agenții guvernamentale dar colaborăm cu respectivele instituții pentru a ne atinge obiectivele.



- La 25 de ani o navă este deja „bătrână” (*Infanta Elena* a intrat în serviciu în anul 1980). Care este viitorul?

- Sistemul de operații și de mentenanță de care dispune nava noastră ne arată că ne aflăm la jumătatea duratei de viață; nu putem afirma că avem o navă veche. Transformările din acest an au dus la înlocuirea aproape completă a echipamentelor și o putem considera o navă modernă. În prezent se fac studii și cercetări pentru înlocuirea acestei clase de nave cu una nouă, proiectată pentru aceleași misiuni.

- Într-un interviu publicat de revista noastră acum cinci ani comandantul Marinei Militare Spaniole de atunci, amiralul Antonio Moreno Barbera, considera că proiectul noii fregate AEGIS era cea mai importantă prioritate pentru marina spaniolă. Care credeți că sunt acum prioritățile și provocările pentru marina dumneavoastră?

- Sunt convins că misiunile principale ale marinei noastre vor rămâne aceleași, chiar dacă amenințările asimetrice și vremurile se schimbă rapid. Sigur, vom continua acest proiect important, dar nu doar construirea fregatelor AEGIS din clasa *Alvaro de Bazan* ne preocupă ci și exploatarea lor. În legătură cu aceste fregate vreau să vă spun că parcurgem un proces dificil pentru a învăța cum putem să exploatăm cât mai eficient aceste nave.

- Cum privește populația Spaniei propriile forțe navale?

- Poporul spaniol este foarte mândru de armata sa, în general, dar apreciază în mod deosebit marina spaniolă deoarece noi reprezentăm țara pe mare și în porturile vizitate, practic îi reprezentăm pe ei. De fiecare dată când organizăm parade navale sau când deschidem porțile bazelor noastre navale pentru a fi vizitate de public constatăm cât de mândri sunt de navele noastre, de marinarii noștri. Navele sunt efectiv invadate de public în astfel de ocazii și noi ne revanșăm de fiecare dată ieșind în scurte croaziere cu acești oameni minunați, la bord.

- O carieră în Forțele Navale Spaniole este considerată atractivă în Spania?

- După cum probabil știți, viața de marinar nu este una ușoară, tot timpul departe de casă, furtuni pe mare și toate celelalte lucruri. Lucrăm pentru a combate această mentalitate și pentru

a arăta și partea bună a lucrurilor. Oricum nu este nimic nou legat de această profesie, situația a fost mereu aceeași dar atâta vreme cât noi reușim să trimitem navele pe mare cu echipajele respective nu cred că avem probleme în domeniu. Când privește partea financiară a profesiei eu cred că e mai mult decât mulțumitoare. În ultimii cinci ani s-au depus eforturi considerabile pentru creșterea soldelor gradelor inferioare și îmbunătățirea condițiilor de viață și cred că acum sunt mulțumiți. Recent a apărut o nouă lege care reglementează și creșterea soldelor pentru gradele medii și superioare. În Marina spaniolă se pot angaja, deocamdată, doar cetățenii spanioli. Totuși, se derulează un proiect-pilot pentru angajarea cetățenilor aparținând altor țări, dar este o experiență nouă și nu vă pot oferi prea multe detalii. De asemenea, este în creștere numărul femeilor care servesc în marină. Pe nava mea se află 12 și vreau să vă spun că avem, în marină, o femeie comandant de navă de patrulare, care operează în zona Strâmtorii Gibraltar, șefă de promoție la Școala Navală. Subliniez încă o dată importanța acordată îmbunătățirii condițiilor de la bord astfel încât profesia să devină și mai atractivă.

- Societatea spaniolă își manifestă sprijinul față de misiuni cum este cea la care participați acum, Active Endeavour?

- Ceea ce pot să vă spun cu siguranță este că dacă poporul spaniol și-ar face griji în legătură cu securitatea noastră nu am mai fi fost aici. De asemenea, dacă nu ar fi de acord cu războiul împotriva terorismului, societatea civilă și în egală măsură și clasa politică, iarăși nu am mai fi aici. Misiunea Active Endeavour, ca și altele, presupune existența unui oarecare risc dar riscul face parte din profesia noastră de militari și ni-l asumăm ca atare.



- Ați avut ocazia să vă întâlniți cu echipajul sau comandantul fegatei *Regele Ferdinand*, comandorul Sorin Learschi?

- Modul în care se desfășoară operația Active Endeavour pe mare, în care fiecare navă acționează independent, nu îți oferă posibilitatea stabilirii unor contacte și relații umane apropiate deoarece majoritatea conversațiilor se desfășoară prin radio și se referă la misiunile respective. Dar am avut oportunitatea și onoarea să-l întâlnesc pe comandorul Sorin Learschi la o întâlnire a comandanților navelor la Aksaz, în baza navală, și am simțit din prima clipă că ne vom înțelege foarte bine. Mai târziu am avut chiar o conversație îndelungată cu comandorul

Learschi. Ar fi pretențios din partea mea să-l caracterizez din punct de vedere profesional pe un astfel de comandant. Ne-am înțeles extraordinar și abia așteptăm alte oportunități pentru a ne putea întâlni și în viitor. Comandantul secund al fregatei *Regele Ferdinand*, o fire caldă, deschisă, a fost chiar aici, în careul ofițerilor, unde a stat aproape o noapte întreagă cu secundul și ceilalți ofițeri ai mei și ne-a ajutat foarte mult la pregătirea vizitei pe care o facem acum la Constanța. Cred că suntem nu doar parteneri în operația Active Endeavour ci chiar prieteni. Am simțit acest lucru pe stradă, avem același mod de a înțelege viața, aproape aceeași mentalitate, limba este asemănătoare. După cum a spus și domnul ambasador, avem multe lucruri în comun dar vom avea și mai multe în viitor și nu doar la nivel politic sau al forțelor navale. Suntem națiuni de graniță, în est și în vest, și vom avea mult de câștigat unul din experiența celuilalt.

- Ce părere aveți despre presa spaniolă de marină? *Revista General de Marina* are o vechime de 128 de ani.

- Avem două categorii de publicații militare. Unele sunt editate de Ministerul Apărării, altele sunt editate de categoriile de forțe armate. Forțele Navale spaniole editează *Revista General de Marina*, o publicație care s-a schimbat mult în ultima vreme, are mulți colaboratori, ofițeri sau chiar oameni din afara marinei care scriu articole interesante pe care oamenii le citesc. Vreau să spun că revista este conectată la realitate, este citită și comentată și chiar eu și ofițerii mei purtăm deseori discuții pe marginea articolelor publicate atunci când ne reunim în careu sau la o cafea. Părerea mea este că o astfel de publicație este absolut necesară. Desigur este o revistă diferită de *Marina Română*, accentul cade pe dimensiunile și calitatea textului, este mai conservatoare dacă vreți dar, glumind, cred că știți deja explicația: pe mare oamenii au mai mult timp să citească!

Nava de patrulare *Infanta Elena* (76) face parte din clasa de nave *Descubierta* (în prezent cu numărul de bordaj 75), clasificate de către marina spaniolă oficial drept corvete. Deoarece și Forțele Navale Române au un divizion de corvete (inițial denumite fregate și ulterior nave de patrulare) considerăm utilă dezvoltarea subiectului. Construite în anii `70 - `80 în șantierul naval Bazan, considerate uneori de către presa străină de specialitate fregate, clasa de nave cuprinde șase unități, grupate în Divizionul 21 (inițial) și bazate la Cartagena: *Descubierta* (F31), *Diana* (F32), *Infanta Elena* (F33), *Infanta Cristina* (F34), *Cazadora* (F35) și *Vencedora* (F36). Inițial au avut drept misiune protecția traficului maritim costier și a liniilor de comunicație pe mare. Între septembrie 2004 – iunie 2005 au fost transformate în nave de patrulare la același șantier naval. În prezent, *Diana* a devenit navă de comandament pentru vânătoarele de mine și antisubmarin, din fosta clasă de nave rezultând două grupuri distincte: *Descubierta* (P75) – tot navă de patrulare dar cu caracteristici diferite față de celelalte patru, în sensul că nu are în dotare rachete Harpoon și alte echipamente și instalații iar echipajul este redus la 64 de persoane - și grupul celorlalte patru nave, de fapt o nouă clasă de nave de patrulare: *Infanta Elena*, *Infanta Cristina* (P77), *Cazadora* (P78) și *Vencedora* (P79). Transformările au vizat eliminarea tuturor echipamentelor și instalațiilor antisubmarin, eliminarea instalației de artilerie Bofors, extinderea infirmeriei, a sălii de mese, birourilor și spațiilor de relaxare. Caracteristici: lungime 82,8 m, lățime 10,4 m, pescaj 4,5 m, deplasament 1510 t, viteză 25 noduri; armament – 4 rachete Harpoon, 1 tun OtoMelara calibru 76 mm, tun Oerlikon calibru 20 mm, 2 mitraliere calibru 12,7 mm; propulsie – 4 motoare MTU, echipaj – 89.



ENDURING FREEDOM – AFGANISTAN

MISIUNE LA KABUL

**O țară pustiită de război și sărăcie
văzută prin ochii unui scafandru din Forțele Navale**

Forțele Navale și teatrele de operații

Bogdan DINU

Ne-am obișnuit ca informațiile legate de prezența militarilor români în teatrele de operații, atât cele furnizate de presa civilă cât și de cea militară, să vizeze, exclusiv, militarii și unitățile din Forțele Terestre. Aproape firesc având în vedere că militarii care acționează în zonele respective aparțin, în majoritate, acestei categorii de forțe. O anumită vizibilitate au și Forțele Aeriene, adică cei care reușesc să proiecteze forțele în teatrele de operații și să satisfacă nevoile de transport și rotire a efectivelor. Ce se întâmplă



cu Forțele Navale? Recenta misiune a fregatei *Regele Ferdinand* în cadrul operației Active Endeavour din Marea Mediterană – încă în desfășurare la momentul redactării articolului – a trecut aproape neobservată. Să se datoreze faptul doar unei gestionări deficitare a imaginii Forțelor Navale sau rolului secundar, după cum afirmă unii, care revine acestei categorii de forțe în ceea ce numim „lupta împotriva terorismului”? Sau poate e vorba doar de percepție, marinarii militari acționând în cadrul misiunilor pe care le au de îndeplinit, evident, pe mare, iar Mediterana, fie ea de est sau de vest, nu se poate încadra în ceea ce convențional numim teatru de operații, așa cum este cazul în Afganistan sau Irak? Posibil. Cum rămâne atunci cu acțiunile de boarding desfășurate de echipajul fregatei noastre unde oamenii acționează cu degetul pe trăgaci, cu piedica ridicată, echipați complet și acționând în aceleași condiții ca în teatru, neștiind ce sau pe cine vor găsi și, mai ales, cum vor reacționa cei de la bordul navei suspecte controlată? Oricum, ne mulțumim să redăm afirmația unuia din ofițerii noștri de marină: „... Misiunile noastre se desfășoară pe mare. Dacă ni s-ar fi cerut, am fi venit cu navele noastre pe Eufrat și atunci am fi fost în teatru, nu?”

Ofițer în Afganistan



Dincolo de aceste afirmații sau întrebări (majoritatea retorice) legate de contribuția unei categorii de forțe armate (și mediatizarea rezultată) în lupta împotriva terorismului, discutabile la urma urmei, precizăm că în afara unităților trimise în Afganistan sau Irak, există numeroase posturi în structura Coaliției din teatrele de operații la care au acces toți militarii din Armata Română și care pot fi ocupate în măsura în care există dorința, voința, pregătirea și calitățile necesare. Astfel, pe lângă scafandrii militari care au acționat în Irak sau Afganistan în misiuni specifice și care din motive evidente nu pot fi făcute publice, există și scafandri militari (și alți ofițeri de marină) care au ocupat diferite funcții în structurile coaliției din teatrele de operații. Forțele Navale au ofițeri pregătiți și instruiți care pot să îndeplinească cu succes astfel de misiuni, fără a mai vorbi de ceea ce numim operații speciale.

O astfel de poveste este cea a interlocutorului nostru, locotenent-comandorul Dan Burcuță, ofițer în Secția Scafandri de Luptă a Divizionului Nave Scafandri din cadrul Centrului de Scafandri.

Dând curs unei solicitări venite pe fax care oferea oportunitatea unui astfel de post (toate aceste funcții se ocupă pe bază de voluntariat și sunt făcute cunoscute la toate unitățile) și parcurgând cu succes testările teoretice și practice (cunoștințe de specialitate, limba engleză, conducere auto, test psihologic) ofițerul a ajuns în teatrul de operații. Timp de șase luni, între 17 ianuarie și 7 iulie, s-a aflat în Afganistan, mai exact la Kabul, capitala provinciei și a țării, unde a lucrat în cadrul Comandamentului Forței Multinaționale (CFCA – Combined Force Comand Afganistan) la CJ9 (după cum ne spunea interlocutorul nostru, în teatru conversațiile sunt saturate de acronime - să spunem că CJ9 este ceea ce noi numim CIMIC, cooperare civili-militari) unde a îndeplinit funcția de locțiitor al ofițerului cu operațiile. Secția CJ9 lucrează mai ales cu echipele de reconstrucție provincială (PRT – Provincial Reconstruction Team), câte una pentru fiecare din cele 48 de provincii. În principal, aceste echipe gestionează și finalizează proiectele (legate de infrastructură mai ales) pentru reconstrucția Afganistanului.

Ce a făcut ofițerul nostru într-o țară pustiită de război, cu o climă imposibilă și o sărăcie incredibilă? În principal a organizat și asigurat securitatea convoaielor din aria de responsabilitate, pe care le conducea personal (are peste 80000 de kilometri parcurși în Afganistan) și reuniunile lunare ale reprezentanților celor 28 de țări din coalțiție. Putem afirma că împreună cu ceilalți membri ai secției (printre care alți cinci militari români) locotenent-comandorul Burcuță a reușit să finalizeze în cele șase luni construirea a patru școli, o bancă, grădinițe și au pus bazele unui întreg cartier de locuințe. *„M-a impresionat sărăcia din Afganistan. Sunt atât de săraci încât se învelesc în cartoane. Acolo, un om la 47 de ani este deja bătrân. Trăiesc ca acum 2000 de ani și lucrurile nu se vor schimba prea curând. Nu au drumuri sau șosele, nu au canalizare, dejectiile sunt aruncate direct pe străzi (acolo unde există), nu au apă curentă.”*



Experiența teatrului de operații

„Un lucru pe care puțini îl cunosc este că nu întotdeauna ajungi să lucrezi în teatru chiar pe poziția pentru care ai dat examen în țară. În cazul meu am plecat în Afganistan crezând că voi lucra pe funcția de șef al Centrului de securitate al bazei pentru tura de zi (Base Security Center – practic structura care asigură și coordonă securitatea „campului”). Când am ajuns acolo însă nu am fost pus pe funcția pentru care am dat examen ci acolo unde au avut ei nevoie. Explicația este că dețin informații despre tine, au un background și un profil astfel încât atunci când au aflat de pregătirea mea am ajuns ajutorul șefului operațiilor din secția CJ9. Ceea ce a fost legat de profesia mea (în afară de scafandrierie) a fost faptul că am lucrat pe operații (ca la unitatea mea), numeroasele misiuni de „force protection”, de „executive officer” și comandant de convoaie. Programul era destul de încărcat, de la 7 dimineața la 12 noaptea și te bucurai dacă puteai să dormi șase ore pe noapte. Porți tot timpul pistolul, cu cartuș pe țeavă și siguranța ridicată, al „șaselea simț” trebuie să-ți lucreze în permanență. Pot să spun că am avut noroc, în șase luni nu am avut nici măcar pană de cauciuc, alții au avut necazuri mari, au sărit în aer cu mașina... Cel mai important lucru într-o astfel de misiune este că vezi cum arată un teatru de război, vezi și simți cum este să se tragă asupra ta, vezi oameni spulberați de explozii, răniți, vezi o situație de criză reală, vezi ce înseamnă și cum se aplică regulamentele într-o zonă de război.”





De ce pleacă oamenii?



De ce militarii români se oferă voluntari pentru astfel de misiuni? Pentru că pericolul este real, există, în Irak ca și în Afganistan. Răspunsul ar putea părea complicat, la una din extreme aflându-se „construirea democrației” iar la cealaltă extremă taxarea militarilor români drept „mercenari” sau formulări de genul „militarii români trebuie să apere granițele, nu au pentru ce să moară în Afganistan!” Sunt răspunsuri pe care le puteți întâlni pe stradă sau la politicieni. Adevărul este că se pleacă pentru banii câștigați astfel și pentru experiența dobândită în teatrul de operații, extrem de utilă în carieră și

profesie. Desigur, se acționează în cadrul unei coaliții care are drept scop, printre altele, reconstrucția țărilor respective, astfel că din punct de vedere moral nu se consideră un „mercenar”. Totuși de ce se pleacă? În proporție de 70% - așa cum onest a recunoscut interlocutorul nostru și mulți alții - pentru bani. Se cunosc condițiile, se cunosc pericolele și, până la urmă, totul nu este decât un risc asumat și nu expresia disperării. Este o opțiune personală a fiecărui militar (și chiar a familiei sale deoarece în acest caz soția trebuie să-și asume anumite responsabilități) pentru ocuparea unui astfel de post. Până la urmă nu este nimic rușinos sau ceva care trebuie trecut sub tăcere. Motivația este identică și pentru canadieni, spanioli sau germani.



Este și cazul americanilor - fie din armată sau din Garda Națională - care vin pentru perioade determinate, își fac anumite calcule financiare și beneficiază de avantaje fiscale sau de altă natură. Diferența dintre ei și noi constă doar în mărimea soldei.

„Nimeni nu se duce să moară degeaba - declară locotenent-comandorul Dan Burcuță - este o oportunitate financiară și profesională care depinde de opțiunea fiecăruia. La noi ca și în celelalte țări ale coaliției. Neîmplinirea mea este legată de faptul că sunt ofițer de 15

ani și nu am reușit să-mi cumpăr o casă. Când m-am întors din Afganistan prețul unei garsoniere se dublase. De Paște, când președintele Traian Băsescu și generalul Eugen Bădălan au vizitat militarii români din Afganistan, mi-am permis și l-am abordat pe șeful Statului Major General deoarece eram îngrijorat de posibila evacuare a familiei mele din cămin. A doua zi am fost sunat și mi s-a spus să stau liniștit. Ce va urma însă?”

Comandorul Dorin Dănilă, comandantul Centrului de Scafandri, ne-a declarat. *„În opinia mea nu cred că cineva ar trebui să se simtă jenat de faptul că pleacă în teatru pentru bani. De regulă, în astfel de misiuni pleacă ofițerii tineri a căror soldă nu le oferă, din punct de vedere financiar, posibilitatea satisfacerii tuturor nevoilor stricte pentru orice tânăr care își întemeiază o familie. În schimb au*



și avantajul promovării în viitor pe anumite funcții, tocmai datorită faptului că au experiența teatrului de operații. Misiunile sunt utile, în sensul că e o experiență pentru care noi facem pregătire. E un avantaj din punctul de vedere al pregătirii oamenilor.”

Singurul ofițer de marină din Afganistan a fost remarcat și de președintele Traian Băsescu, el însuși fost comandant de navă, ce-i drept din marina comercială. În afara acestor momente deosebite și a misiunilor din afara taberei (periculoase tot timpul) lunile s-au scurs în rutina „campului” unde singurele distracții erau reprezentate de petrecerile cu Coca Cola sau „cigar`s night” cu colegii americani în buncărele subterane. Retina ofițerului nostru a înregistrat multe imagini pe care ar dori să le uite: sărăcie, foamete, disperare, război și încremenire într-o țară în care se investește enorm dar care trăiește într-un alt timp. A fost o provocare și o experiență necesară carierei militare. Cu onestitate recunoaște că nu știe dacă ar pleca din nou. „*Toți cei care au plecat în astfel de posturi în teatrul de operații din Centrul de Scafandri sau din cei care încadrează unitățile de scafandri, nu sunt la specificul misiunii și vor pleca în continuare pe bază de voluntariat. În schimb, la misiunile cu specific de scufundare nu se va mai pune problema voluntariatului, se va pleca la ordin*” a precizat comandorul Dorin Dănilă, comandantul Centrului de Scafandri.

ENDURING FREEDOM – AFGANISTAN

Mission in KABUL

The Romanian Naval Forces and the scene of operations

We are familiar with the presence of the Romanian military within different scenes of operations, delivered by both, military and civilian media that share exclusively soldiers from the Land Forces. This happens because they are more. The Air Forces representatives, those who are designated to project forces within all the scenes of operations, also have a certain visibility. What about the Naval Forces? The recently started mission Active Endeavour, of the Regele Ferdinand frigate, passed almost unobserved. Is this a consequence of the fact that, as some say, the Naval Forces have a secondary role in the fight against terrorism? It's clear that the ships act at sea, far away from what we conventionally call scene of operations. See Afghanistan and Iraq. It's possible. What about the boarding actions, when Regele Ferdinand frigate's crewmembers act with their finger on a trigger, completely equipped, in the same conditions as on scene of operations. They do not know what they can find, or how the people onboard the suspect ship can react.



Fregata **REGINA MARIA**

Operaționalizare și Interoperabilitate

Cpt. Cdor. Valentin IACOBLEV
Comandant secund fregata Regina Maria

Expresii ca ... „Bun cart înainte!”, ... „Să navigați în ape liniștite!”, ... „Vânt bun din pupa!”, adresate de foarte mult timp, cu ocazia „UNUI NOU ÎNCEPUT”, constituie îndemnurile celor „cu mai multă experiență” către „tinerele generații”.

Conștienți de faptul că suntem astăzi, „continuatorii tradițiilor” obținute în urma multor ani de experiență, de către aceia deveniți anonimi astăzi, putem spune că avem „rădăcini” și că putem privi ÎNAINTE fără să ne temem.

Astăzi, Forțele Navale Române învață cum să coordoneze nave aflate în misiuni de lungă durată, la mari distanțe de porturile de bazare permanentă. Cred că putem afirma fără să greșim că România, este capabilă astăzi, să își facă simțită prezența în „apele albastre” acolo unde dorește să îi fie cunoscute interesele.

UN NOU ÎNCEPUT ar putea fi considerat și faptul că Forțele Navale Române participă la o parte din activitățile desfășurate de țările Alianței în zona Mării Negre și Mării Mediterane.

Una din responsabilitățile fregatei *Regina Maria* - intrată în serviciul Forțelor Navale Române la data de 21 aprilie 2005 și sosită în țară la 25 iulie - este de a se operaționaliza până la sfârșitul acestui an, ulterior constituind una din structurile puse la dispoziția NATO.

Prin efortul comun al tuturor membrilor echipajului putem afirma că ne aflăm astăzi, la sfârșit de ciclu de instruire, capabili să exploatăm în deplină siguranță echipamentele și sistemele din dotare. Am început pregătirea navei și a echipajului pentru a fi în măsură să îndeplinim misiunile specifice.

Pentru a înțelege mai bine noțiunea de **INTEROPERABILITATE** am să detaliez câteva aspecte „nevăzute” ale experienței dobândite în Marea Britanie. Echipa de comandă a navei a considerat că trebuie să fie atentă la modul în care acționează cei care au o experiență de peste 1000 de ani pe mare, cum procedează și ce anume îi îndeamnă să se comporte în acest fel. Am întâlnit specialiști aparținând mai multor companii civile - BAE SYSTEMS, FSL, FLAGSHIP -, unor structuri civile - Lloyd, Rolls Royce -, distribuitori locali precum și structuri militare care acționau în același sens: identificau problema, căutau forme de rezolvare a acesteia, puneau în aplicare ceea ce s-a planificat și executau, toate acestea fiind îndeplinite prin metode care să asigure deplina siguranță a **omului**. Paul Bowsher, un înalt reprezentant al BAE SYSTEMS spunea că, „cel mai important lucru în cadrul relațiilor interumane este acela de a comunica și de a înțelege exact intențiile reciproce, lucru care constituie cheia rezolvării majorității problemelor noastre”. Iar **omul**, este în centrul acestei activități fiind „găina care face ouă de aur”.

A fi membru într-o alianță militară înseamnă pentru noi,



a participa cu forțe la efortul comun desfășurat de către aceasta în scopul îndeplinirii rezoluțiilor Organizației Națiunilor Unite. Consider că pentru noi este deosebit de important să participăm la misiunile internaționale și să demonstrăm faptul că suntem un partener credibil (apropiere, cunoaștere, înțelegere și apreciere reciprocă, execuție de activități în comun – lucru posibil doar în măsura în care împărtășim aceleași valori). Astfel apare și necesitatea de a întrebuința instrumente similare atât în plan conceptual cât și în plan acțional. Ceea ce odinioară constituia un scop „de a elimina șablonismul”, într-un anume sens, capătă astăzi o altă valoare prin implementarea procedurilor comune, elemente precise prin aplicarea cărora participanții pot acționa în comun, și se poate uniformiza efortul pe fiecare dintre membrii alianței astfel încât acesta să devină suportabil pentru fiecare națiune.

Prin urmare termenii ca: *identificarea problemei, stabilirea formei de rezolvare, alocarea resurselor, îndrumare, instrucție, evaluare inițială, îndrumare, evaluarea nivelului de instruire atins, participare (cunoaștere reciprocă, apreciere, încredere), dezvoltarea cunoașterii, experiență, lecții învățate, îndrumare, însumări*, capătă o altă conotație: INTEROPERABILITATE!

Esențiale sunt două lucruri: să fim mândri de posibilitatea pe care o avem astăzi de a fi PREZENȚI demonstrând că putem fi utili și să nu uităm că toți aceia cu care intrăm în contact sunt foarte atenți la modul în care ne comportăm și acționăm.

„ONOARE ȘI PATRIE!”,..., o altă expresie transmisă de înaintași peste ani

Un nou "zbor" pentru Albatros

Lt. col. ing. Leonard MOCANU

Nava Școală *Albatros*, aparținând Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, a ajuns la cel de-al cincilea marș de instrucție, după finalizarea în această vară a lucrărilor de reparații și modernizări și după trecerea cu succes a operațiunilor de reclasificare.

Revista „Marina Română” a acordat în timp spații ample navei *Albatros*, atunci când aceasta executa marșuri de instrucție, dar și în lungile perioade de inactivitate, cauzate de imobilitatea unui sistem care nu găsea soluții pentru rezolvarea unei probleme fundamentale a învățământului de marină – practica ambarcată.

După amplele lucrări de reparații și modernizări declanșate în anul 2004, nava a trebuit să treacă prin furcile caudine ale redobândirii clasei de registru. Operațiunea s-a dovedit anevoioasă, pentru că majoritatea registrelor navale cu recunoaștere mondială au condiții restrictive pentru navele mai vechi de 15-20 de ani, Registrul Naval Rus fiind singurul care a acceptat să auditeze nava Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Odată operațiunile finalizate, *Albatros* poate să execute transporturi de materiale în cadrul unor marșuri de instrucție de scurtă și medie durată în Marea Neagră și Marea Mediterană, având la bord studenți din anii superiori ai Facultății de Marină Civilă din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Aceștia parcurg la bord perioada de stagiul, solicitată de reglementările Organizației Maritime Internaționale, prin Autoritatea Navală Română, în vederea îndeplinirii cerințelor pentru obținerea brevetului de ofițer maritim. Din luna iulie până în prezent, nava a executat deja patru marșuri de instrucție, aducând importante venituri materiale, dar în principal contribuind la pregătirea studenților marinari.

Ofițerii, marinarii și instructorii, dar deopotrivă și studenții apreciază perioada de practică drept foarte utilă, deoarece aceasta se ridică dincolo de posibilitățile oricărui simulator. *„Studenții desfășoară activități de practică pe puntea de comandă sau la mașină, dar și alte activități specifice la bord. Ei participă la operațiunile de încărcare-descărcare a mărfurilor, la activitățile gospodărești de la bord. Disciplina specifică bordului, condițiile de pe mare, furtunile dar și vremea frumoasă, niciuna dintre acestea nu pot fi simulate”* - ne-a declarat căpitan-comandorul Marius Ștefan, comandantul navei.

„Planificarea studenților în marșurile de instrucție a necesitat din partea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” o mare flexibilitate în organizarea seriilor, astfel încât procesul de învățământ să nu sufere perturbații majore. Seriile sunt astfel concepute, încât grupele de studenți să fie cât mai compacte, să oferim tuturor celor care nu au posibilitatea de a efectua practică pe alte nave, șansa de a îndeplini condițiile de brevetare” - a completat căpitan-comandorul conf. univ dr. ing. Vergil Chițac, prorectorul academiei, prezent la plecarea navei.

Răsfățați de canalele de televiziune locale și centrale, care au acordat spații importante evenimentului, studenții nu și-au ascuns satisfacția de a putea fi prezenți la bordul navei, în vederea desfășurării stagiului de practică. Cu fotografia celor dragi pe noptieră sau sub pernă, cu o iconiță deasupra cușetei sau în portmoneu, ei și-au luat rămas bun de la cei dragi miercuri, 9 noiembrie, pornind către portul israelian Haifa, cu un transport de cereale.

Printre puținele nave care încă mai navigă sub pavilion românesc, *Albatros* este singura navă-școală română care asigură pregătirea practică a studenților pentru Marina Civilă, în condiții reale, pe mare.



După obținerea certificatului de clasificare *NST Albatros* a efectuat patru marșuri de instrucție având la bord, în permanență, o serie de 18 studenți de la Facultatea de Marină Civilă din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, în cadrul exploatarei comerciale a navei prin firma Octogon Shipping Management în baza contractului de management existent. În ordine



cronologică marșurile au fost: Constanța-Iskenderun-Constanța (20 august - 3 septembrie, 8070 tone oțel role), Constanța-Bartın-Galați-Diliskelesi-Constanța (12 septembrie-16 octombrie, var saci în slinguri și 6500 tone oțel role), Constanța-Iskenderun-Constanța (18 - 31 octombrie, 7900 tone oțel role), Constanța-Haifa-Gulluk-Constanța (9 - 27 noiembrie, 5930 tone grâu și 6196 feldspat). La data ultimei noastre documentări *NST Albatros* a plecat pe 4 decembrie din portul Constanța Sud Agigea încărcat cu 8060 tone oțel role cu destinația Iskenderun, urmând a reveni în țară după aproximativ 15 zile.

A new „flight” for the *Albatros*

The training ship *Albatros* (the *Albatross*), belonging to the „Mircea cel Batran” Naval Academy reached the fifth training voyage, after she passed a modernization and overhaul period, as well as a re-classification process. After the overhaul process, started in 2004, the ship had to run the gauntlet of naval registry re-classification. The activity showed itself to be difficult, because most of Naval Registries with international recognition are very limitative for ships older than 15-20 years. The Russian Naval Registry was the only one which accepted to certify the *Albatros*. Once the process finalized, the *Albatros* could carry out her job, general cargo transport, as well as practice stages for Merchant Marine cadets. To become Merchant Marine officers, the Naval Academy’s cadets have to fulfill practice period onboard merchant ships, in order to achieve all conditions enforced by the International Maritime Organization. Since July, the *Albatros* has had four training voyages. Ship’s officers, sailors and instructors as well as all cadets consider the practice period as a very useful one, because practicing onboard a ship is above any simulator’s possibility. “The cadets practice



on the bridge or in the engine room, but they also participate to other specific activities onboard, as loading-unloading processes. The onboard discipline, the at-sea conditions as well as storms or fair weather can’t be simulated.” – ship’s captain, commander Marius Stefan, said. “The Naval Academy has to prove lot of flexibility in the scheduling process. The cadets are organized in many series all over the year. We try to organize these series in order to bring together the cadets belonging to the same class or specialty.” – commander Ph.D. Vergil Chitac, the vice-rector of the Romanian Naval academy added.

Zilele Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

dr. Mariana Păvăloiu

Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”



Aniversarea celor 133 de ani de la înființarea primei școli de marină românești, joi – 17 noiembrie, a prilejuit o serie de manifestări cultural-muzicale, care au reunit studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, elevi ai Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și ofițeri-elevi ai Școlii de Aplicație a Statului Major al Forțelor Navale. În ziua ce a precedat sărbătoarea, în aula „Amiral Petre Bărbuneanu”, un oaspete ales, doamna dr. Ludmila Bejenaru, cadru didactic la catedra de slavistică „Petru Caraman” a Universității „Al.I.Cuza” din Iași, a ținut prelegerea „Marea – simbolistică, mitologie, ritual”, primită cu mult interes de către auditoriu, urmată de

concertul de fanfară susținut de Muzica Militară a Forțelor Navale.

17 noiembrie 2005. La Academia Navală, cu marele pavoaz și drapelul național ridicat, a avut loc un ceremonial militar, urmat de un Te Deum. Cuvântul loțiitorului comandantului Academiei, comandorul dr. Virgil Asofie, s-a încheiat, pe bună dreptate, cu aprecierea că „Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a devenit și va rămâne un nume emblematic pentru școala superioară românească”. Șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral dr. Gheorghe Marin, rector al instituției între anii 1999-2003, a ținut să transmită mesajul său, convins fiind că „și în anii care vor urma această valoroasă echipă va continua să-și demonstreze profesionalismul și calitățile didactice, călăuzind cu pricepere pașii viitorilor ofițeri de marină”. De pe platoul din incinta Academiei Navale manifestările au continuat în cadrul deosebit oferit de Biblioteca Universitară „Comandor Eugeniu Botez”. Au fost oferite aici daruri de suflet de către studentul Vladlen Babcinetchi, de la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași. Ele sunt medalioane – basoreliefuli cu chipuri de voievozi și domnitori români, printre care și cel al patronului școlii și navei-școală – Mircea cel Bătrân. În încheiere, prin grija maiorului drd. Cornel Ignat, a fost prezentat un alt dar prețios, un concert susținut de Grupul coral bărbătesc „Tomis” al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” care a inclus piese religioase și cântece marinărești de vibrantă sensibilitate. În aceeași zi, Muzeul Academiei Navale a primit, în premieră, vizita elevilor de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.



Joi 17 noiembrie, pe platoul din incinta Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” s-a desfășurat ceremonialul de decernare a titlului „Spadino d'onore”, acordat în fiecare an de Statul major al Marinei Italiene celui mai merituos student din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. În acest an, generalul Giuseppe Santangelo, atașatul militar al Italiei în România, a înmănat distincția aspirantei Georgiana Marin, prima reprezentantă a sexului frumos, ofițer de marină militară. Intensitatea momentului, desfășurat în săptămână în care prestigioasa instituție de învățământ a sărbătorit 133 de ani de la înființare, a fost amplificat de emoția profesorilor și colegilor prezenți la eveniment. **(M.E.)**

On Thursday, November 17th, on the main yard of the *Mircea cel Batran* Naval Academy, the ceremonial of *Spadino d'Onore* award graduation took place. Every year the Italian Navy Staff rewards the most valuable cadet of the Romanian Naval Academy, as an appreciation of the very good relationships existing between the two Navies. This year, for the first time, a female cadet, Ensign Georgiana Marin, received the prize from General Giuseppe Santangelo, the Military Attaché of Italy in Romania.

Rânduri pe marginea unei pensionări timpurii



„În orice redacție vine o vreme când, datorită cursului firesc al vieții și scurgerii implacabile a timpului, ajungem să ne despărțim – vremelnic și doar pentru că așa o cer legile birocratice și impersonale – de unul sau altul dintre colegii noștri.” Așa începeam acum cinci ani articolul dedicat trecerii în rezervă a colonelului Costin Constandache, primul secretar general de redacție al revistei noastre și, în lipsa inspirației, cred că e un bun început și pentru articolul de față. Chiar dacă acum „pensionarea” și „personajul” sunt diferite – maiorul (în rezervă) Costel Susanu, al doilea secretar general de redacție (și nu doar secretar de redacție cum greșit este denumită funcția, care reprezintă cu totul altceva în presă), din a doua

generație a revistei Marina Română, colegul și prietenul meu din ultimii opt ani de zile alături de care am făcut – părerea mea – o echipă necesară în acești ani. Nu știu cum se face dar mereu ajung să scriu eu articolul despre pensionarea colegilor mei ceea ce mă face să mă întreb cine va scrie despre mine peste vreo două decenii. Oricum, cine se așteaptă la un articol sobru și biografic poate să renunțe să mai citească rândurile care urmează. Când a „ancorat” (deși nu este marinar) în redacție, undeva prin 1996, Susanu a reprezentat „suflul nou” de care avea nevoie revista dar timpul transformărilor nu sosise încă. Au urmat anii dificili în care revista Marina Română a încetat să mai existe ca redacție independentă și s-a contopit cu redacția TV Scutul Dobrogei, rezultând Grupul Mass-Media al Forțelor Navale. Ani dificili, bulversanți, într-o structură încropită și, mai ales negândită, chiar cu apariția revistei pe muchie de cuțit. Destule eșecuri, câteva reușite, cu bucuriile succesului repede „spălate” de remarca „cuiva”, așa cum castelele de nisip sunt repede „spălate” de valurile mării. Timp de opt ani a reușit, nu singur, adevărat, să ridice câteva „castele de cuvinte și imagini” care rămân în colecțiile revistei ca modele pentru o presă românească de marină, modernă și eficientă. Bucuriile profesionale sunt trăite întotdeauna în echipă – indiferent de mărimea acesteia. Dar ele există pentru că dacă alăturăm un număr de acum zece ani și cel pe care îl citiți acum, nu poți trece cu vederea saltul calitativ. Lupta cu birocrăția contractelor, creșterea numărului de pagini, apariția rubricilor noi, actuale, policromia integrală (în „etape” firește, mai întâi „la două culori”, policromia copertelor interioare), orientarea editorială și publicistică, renunțarea la anumite clișee, accentul pe informație și analiză, alinierea la tendințele actuale, tehnoredactarea modernă, importanța acordată fotografiei sunt bornele care marchează evoluția revistei din ultimii ani. Nu știu câte dintre ele, procentual, i se datorează lui Costel Susanu dar sunt sigur că fără el ritmul și amploarea transformărilor (dacă ar fi existat) ar fi fost altul.

Începând cu data de 15 noiembrie maiorul Costel Susanu a trecut în rezervă în condițiile Ordonanței 7 și cu drept de pensie parțială anticipată. Precizăm acest fapt pentru a preveni eventualele speculații legate de părăsirea sistemului, atât de greu acceptată și înțeleasă de unii. Nu i s-a desființat funcția, dimpotrivă, i s-au propus și altele, nu a intrat în conflict cu nimeni. A fost o decizie personală, lucidă, gândită, luată cu multă vreme înainte ca urmare a unei evaluări (corecte sperăm noi) a perspectivelor în carieră și în sistemul militar, a oportunităților oferite (încă) de Ordonanța 7 și a proiectelor de viitor. Ar trebui să ne obișnuim cu faptul că nu toți vom ieși din sistem la 55 de ani iar întrebarea adresată de mai mulți colegi militari, aproape speriați și stupefiați de o decizie care nici măcar nu era a lor, „Și acum ce o să faci?”, de parcă existența cuiva încetează când primește decizia de pensionare, nu făcea decât să-i stârnească zâmbetul.

E oarecum greu și chiar neindicat să scrii despre ce apreciezi cel mai mult la un coleg. Două sunt lucrurile care rămân: luciditatea și corectitudinea. Luciditatea abordării profesionale și a „supraviețuirii” în sistem și corectitudinea în relațiile interumane care are ca rezultat funcționarea oricărei redacții. Inclusiv capacitatea de a recunoaște acolo unde a greșit („Ai avut dreptate măi Bob ...” rămâne una din frazele clasice din „folclorul” redacției).

Nu îi urăm „Pensie lungă!”, pe de o parte pentru că asocierea lui Costică Susanu cu imaginea de pensionar este greu de realizat, iar pe de altă parte pentru că suntem convinși că nu va sta prea mult în postura de rentier. Îi spunem doar „La revedere!”. Și ar mai fi ceva. Aș vrea să văd fața și reacția poștașului când îi va aduce prima pensie la vederea puștiului blond cu ochi albaștri ... Sau poate din cauza asta a cerut ca pensia să-i fie virată pe card?

Teatrul Tinemar, din nou pe podium

Bogdan DINU

Teatrul Tinemar al Cercului Militar Mangalia a participat în săptămâna 14-19 noiembrie la Festivalul Formațiilor de Teatru din Armată de la Craiova, ediția a XIV-a, unde a reprezentat și de această dată (poate ultima) cu cinste Forțele Navale.



Despre „fenomenul” numit Teatrul Tinemar al Cercului Militar Mangalia – pentru că despre un adevărat fenomen artistic, al spațiului militar și al orașului deopotrivă, este vorba – am mai scris în paginile revistei noastre. În primul rând am scris pentru că merită, teatrul Tinemar – format din două secții, teatru și teatru muzical, deși ele se întrepătrund și doar formal sunt delimitate pentru că, așa cum ne-a declarat locotenent-colonelul (r) Constantin Ștefănescu, conducătorul teatrului, în toate piesele de teatru sunt introduse elemente muzicale – fiind „abonat” la podiumul tuturor manifestărilor de gen. Vom continua să scriem pentru că Teatrul Tinemar – înființat în

anul 1977 – nu este doar o expresie a ceea ce de obicei ne place să regăsim în sintagma „cultura în Armată”. Chiar dacă în prezent suntem departe de stagiunile estivale de trei luni cu spectacole jucate la două zile cu casa închisă (și „decăderea” nu este datorată declinului artistic al teatrului sau lipsei talentelor ci mai degrabă reorientării publicului către spectacole facile și de un gust îndoielnic care vara „sufocă” litoralul, după cum menționa locotenent-colonelul Constantin Ștefănescu), Teatrul Tinemar continuă să atragă talente din generațiile tinere, continuă să atragă publicul și mai ales să obțină succese constante și incredibile, raportate la mijloace și posibilități. Una din explicații este aceea că, deși amatori, membrii teatrului se manifestă ca niște adevărați profesioniști. Alta, este entuziasmul locotenent-colonelului (r) Constantin Ștefănescu, un artist neobosit și, de nevoie chiar și manager (una din anomalii este funcția pe care se află, referent, deși în realitate, conform fișei postului, este și bibliotecar – tristă soluție găsită pentru supraviețuirea unei funcții care ar trebui să fie în primul rând de îndrumare și creație).

Recent, pentru piesa „Don Juan moare, ca toți ceilalți” (o adaptare după Teodor Mazilu de Aura Stuparu) Teatrul Tinemar a primit premiul special al juriului iar Constantin Ștefănescu, premiul de interpretare la cea de a XIV-a ediție a Festivalului Formațiilor de Teatru din Armată, desfășurat la Craiova între 14 și 19 noiembrie. Pe lângă Constantin Ștefănescu, autorii acestei reușite sunt: Aura Stuparu, colonelul (r) George Șerban și militarii angajați cu contract Cătălin Bosnea și Răzvan Enece. „Un adevărat spectacol



plin de energie și spirit de echipă. E o plăcere să observi cum omul iubește teatrul, cum trăiește teatrul, cum respiră teatrul. Don Juan al Mangaliei va rămâne mereu în memoria spectatorilor iubitori de teatru. Sper să am ocazia să pot juca alături de oamenii și echipa care reprezintă Mangalia. Pentru mine reprezintă idealul trupei de teatru. Sper să ne revedem cât mai curând. Felicitări și toate cele bune.” Acestea sunt rândurile pe care actrița Daniela Grujdin, membră a juriului al cărui președinte a fost actorul Eusebiu Ștefănescu de la Teatrul Național București, le-a scris în cartea de impresii a Teatrului Tinemar. Ca și la edițiile precedente, lupta s-a dus între formațiile de teatru aparținând Cercurilor Militare și formațiile „aduse” de alte Cercuri Militare ceea ce conduce la o „concurență neloială” de natură să altereze spiritul festivalului.

Sunt indicii că începând cu anul viitor cercurile militare – în consecință și Teatrul Tinemar – vor trece în subordinea Direcției Administrative și Servicii din Ministerul Apărării Naționale. Poate fi un nou început pentru Teatrul Tinemar, un alt orizont, poate fi „altceva”. Forțele Navale vor pierde însă aproape singura formație de teatru și teatru muzical cu un autentic impact și succes la public, cu un palmares și o tradiție de invidiat. Ar fi păcat.

Contraamiral Ferdinand Drăghicescu

dr. Mariana Păvăloiu

Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”



Personalitatea locotenent-colonelului de marină Mihail Drăghicescu (1848–1896) am evocat-o în paginile revistei “Marina Română” (nr. 38 / 1996). Acum dorim să-l supunem atenției pe fiul său – Ferdinand – cel căruia îi datorăm, după cum precizează viceamiralul M. Gavrilesco, editarea completă a enciclopedicei lucrări *“Istoricul principalelor puncte pe Dunăre de la gura Tisei până la Mare și coastele Mării de la Varna la Odesa”*.

Destinul l-a privat pe fiu de bucuria educației instruitului său părinte. Locotenent-colonelul Mihail Drăghicescu se stinge din viață, în exil, la Sulina (13 martie 1896) înainte ca fiul să fi împlinit șapte ani (n. 14 aprilie 1889). El a fost înfiat de către unchiul său, Alexandru Drăghicescu, lucrător la vama Galați și soția sa, Ana. Ca și tatăl lui, a ales celibatul, dar și marina. După absolvirea cursului inferior liceal la Galați, a venit la 15 octombrie 1906, la Constanța, pentru a urma Școala de Marină timp de patru ani, fiind înaintat la 1 noiembrie 1910 în grad de submaistru militar clasa a 2-a. Între timp, a absolvit, în particular, ultimele clase la Liceul Comercial din Galați, iar în urma unui examen susținut la Școala de Artilerie, Geniu și Marină, a fost admis în Corpul Ofițerilor, cu gradul de sublocotenent de marină la 1 iulie 1912, rămânând ca și până atunci în cadrul Diviziei de Dunăre, unde se remarcase deja ca specialist în muniție. În această calitate a fost trimis pentru recepția unui lot în Germania, la Düsseldorf, în 1911. La început, a fost primit cu rezerve, deși i s-au cunoscut meritele de militar format, disciplinat, conștiincios, bun cunoscător al regulamentelor militare.

La 1 ianuarie 1914, a fost ambarcat pentru practică pe vaporul S.M.R. *Dobrogea* cu care a făcut un voiaj de instrucție la Rotterdam. La 1 aprilie 1914, îl aflăm ambarcat pe monitorul *Lascăr Catargiu* și cotate ca *“ofițer excelent din toate punctele de vedere”*, de către comandantul Arsenalului Marinei, comandorul P. Rădulescu. La 1 august 1915, a fost înaintat în grad de locotenent și în același an, comandantul Escadrei de monitoare, comandor N. Negru, l-a supranotat: *“Sănătos, rezistent cu foarte multă putere de muncă, conștiincios. Judecă foarte bine, lucrează fără a fi controlat. Citește și se instruieste, făcând progrese. Îl consider ca pe un eminent ofițer din toate punctele de vedere. Conduita nu lasă nimic de dorit, ținuta foarte corectă. Merită avansarea excepțională”*.

În intervalul 15 august 1916 – 19 decembrie 1917, a participat la prima conflagrație mondială, fiind ambarcat pe monitorul *Lascăr Catargiu*, ca ajutor al ofițerului cu artileria, comportându-se *“foarte bine”*. La 1 aprilie 1917, a primit *“la excepțional”*, gradul de căpitan. În decembrie 1917, a fost numit comandant al companiei I din Batalionul de Infanterie Marină Huși, comandând și școala de mitraliere, *“amândouă sub toate raporturile au fost cele mai bune pe batalion”*. La 8 mai, a revenit în orașul natal Galați, ca adjutant al Pieței, *“procedând cu mult tact și imparțialitate la diferitele cercetări”*. În ultima parte a anului, a fost numit la Arsenalul Marinei Militare, unde a condus bine compania de depozit, până în iunie 1919, când a revenit la Divizia de Dunăre, pe același monitor, de data aceasta în calitate de secund și ofițer cu artileria, distingându-se ca *“foarte bun”*. Deși în anii următori a primit constant calificativul “F.B.” și a fost propus de către șefii lui să fie avansat *“la alegere”*, a primit gradul de Lt. comandor în iunie 1922. La puțin timp după avansare, a participat cu monitorul *Lahovary* la alaiul ce a însoțit-o pe principesa Marioara la Belgrad, la căsătoria ei cu regele Alexandru al Iugoslaviei. Comandantul Diviziei de Dunăre, contraamiralul M. Gavrilesco l-a supranotat: *“... bun comandant de vas, bun marinar. S-a distins în călătoria de la Belgrad prin pricepere și prudență”*. Cu acest prilej, a primit Ordinul “Vulturul Alb” în grad de ofițer – ordin iugoslav. În anul următor, a fost numit director al Școlii de Mecanici și Electricieni, din cadrul Arsenalului Marinei, având și nave atașate. *“În scurt timp a reușit să pună ordine în această școală (...) și a fost citat pe ordin de zi pentru munca și inițiativa arătate cu ocazia punerii în stare de funcționare cu mijloacele bordului a vechiului torpilor “N”*.

Inspectorul Marinei, contraamiralul C. Niculescu-Rizea a supranotat: *“Merită a înainta la alegere, fiind un prea bun ofițer”*, dar avansarea avea să fie în 1930, deși an de an a fost propus. În aprilie 1926, a părăsit comanda școlii, fiind numit ajutor de șef al Depozitelor Generale. Aici “a

lucrat la întocmirea Regulamentului Serviciului la bordul bastimentelor și la Codul de semnale al Marinei”, două lucrări de mare importanță pentru marina noastră, pe care le-a dus la bun sfârșit. “A ținut o foarte frumoasă conferință asupra războiului submarin din care a reieșit că este un spirit pătrunzător”, scria în 1927 comandantul Diviziei de Dunăre, comandor V. Pantazzi. Așchia nu sare departe de copac!

La 10 mai 1930, a fost înaintat în grad de căpitan comandor, iar în anul următor a obținut în urma unui curs special, calitatea de “ofițer cu gazele”. În continuare, ofițerul a îndeplinit funcția de șef al personalului, în cadrul Direcției Marină. La 1 mai 1934, i s-a încredințat comanda N.Ș. Constanța, în urma recomandării de a face practică și la nave maritime pentru avansare, de către Inspectorul General al Marinei, contraamiralul I. Bălănescu. Redăm o parte din aprecierea pe anul 1934, făcută de comandorul P. Bărbuneanu, comandantul Diviziei de Mare: “A comandat nava cu pricepere, destoinicie, îngrijindu-se de aproape de ofițerii și elevii Școalei Navale, precum și de trupa ambarcată, obținând rezultate frumoase în instruirea lor, constatate la inspecția ce am făcut. Manevrea bine și cu mult calm. A făcut cu nava o călătorie de instrucție în Arhipieleag, în condițiuni excelente”. Mai mult, Inspectorul General al Marinei supranota că a căutat “ca ofițerii-elevi și elevii Școalei Navale să se formeze cât mai temeinic în cunoștințele și aptitudinile marinărești. ... A condus N.Ș. “Constanța” în mod elogios”.

La 14 mai 1935, în vederea continuării stagiului de comandă pe nave maritime, i s-a dat conducerea distrugătorului *Regele Ferdinand*. Cele patru distrugătoare formau o diviziune sub comanda comandorului Al. Gheorghiu, care îl va trata cu toată atenția sa pentru a deveni un bun ofițer maritim, considerându-l prin excelență de la fluviu, “manevrea timid și încet”, dar este “energic în restul acțiunilor sale, cu sânge rece și temperament ponderat. Are mare putere de muncă și perseverență (...) caracter autoritar (...) inteligent, judecată formată și orânduită, este bogat în cunoștințe teoretice, pe care însă le sintetizează incomplet pentru nevoile noastre reale (...). În lucrarea “Întrebuințarea distrugătoarelor noastre din punct de vedere strategic” el arată numai idei de ordin general, fără a se aplica la mijloacele și la războiul nostru”. Dar, după 14 luni, timp în care a stat a comanda distrugătorului, comandorul C. Pogonat, comandantul Diviziei de Mare, i-a apreciat “spiritul de prevedere exagerat în mânuirea navei”. “Este adevărat - scrie în continuare comandorul C. Pogonat - că grație acestui fel de a fi, a realizat să nu pricinuiască navei nici cea mai mică avarie”. După enumerarea trăsăturilor deosebite ale ofițerului, comandorul a conchis: “Pentru toate aceste calități, pentru punctualitatea și perseverența sa și pentru cinstea sa recunoscută, îl propun la înaintare la alegere”. Gradul de comandor l-a primit prin I.D.R. nr. 273 din 15 august 1938 și din luna noiembrie a fost numit director al Arsenalului Marinei, muncă în care a depus “scrupulozitate în administrarea fondurilor alocate pentru diferitele reparațiuni ale navelor. Bun gospodar și se îngrijește îndeaproape de bunul trai al soldatului ...” (Comandantul Marinei Regale, viceamiral Petre Bărbuneanu). În anul următor, a rămas în aceeași funcție până la 1 aprilie, când “a trecut comandant al Detașamentului 1 de Marină, post de grea răspundere, având în vedere împrejurările speciale în care a avut de lucrat și de organizat apărarea Deltei atât spre Nord cât și spre Răsărit”. În condițiile speciale - la un pas de izbucnirea conflictului armat - cu ordinea de bătaie incompletă, cadre și trupă, luate de la diferite unități, sub tensiune, s-a dovedit a fi “autoritar, energic și cu mult spirit de prevedere”.

Șeful său direct, comandantul Diviziei de Mare, contraamiralul Al. Constantinescu, a recunoscut în notarea pe anul 1940, că insuficienta inițiativă a ofițerului se datorează “și îngrădirilor de tot felul pe care le pun regulamentele noastre administrative în împlinirea lipsurilor de care ne lovim, chiar în condițiuni excepționale”. Dată fiind situația creată în urma cedării Basarabiei (26 iunie 1940), unitatea condusă de comandorul Drăghicescu, a intrat operativ în subordinea Diviziei 10, aflată sub comanda generalului Avramescu, acesta întocmindu-i notarea pe intervalul 1 septembrie 1940 - 1 aprilie 1941. În urma controalelor efectuate, generalul Avramescu a constatat că: “planul de operații întocmit de comandorul Drăghicescu corespundea misiunilor primite de a apăra Delta, iar mijloacele erau bine folosite (...) ofițerul comandă detașamentul cu autoritate și mână forte”. Elogii i-a adus comandorul Ferdinand Drăghicescu și în ceea ce privește ridicarea valorii trupe și a propus: “Este foarte bine pregătit pentru a trece examenul de general”. Mai mult, în notarea din aprilie 1941, au fost amintite greutățile mari ridicate de iarna 1940 - 1941, inundații și ger aspru, care au creat probleme în paza brațului Chilia și a Gurilor Dunării, precum și a malului Mării. Dar ofițerul prin “muncă și perseverență a putut învinge aceste greutăți și a asigurat trupelor o existență și o hrană suficiente”. Iar când “rușii au încercat să violeze teritoriul sau apele teritoriale cu navele lor, a acționat energic și hotărât, punând în acțiune artileria de coastă”. În concluzie, “Este un ofițer capabil, poate comanda o grupare de forțe compusă din cele trei arme”, a fost propus din nou pentru a fi avansat. În a doua parte a anului, detașamentul a intrat în subordinea Diviziei de Mare, al cărei comandant, cam. Al. Constantinescu, i-a recunoscut efortul “spre a face față în condițiuni foarte

grele situației deosebit de delicate din Deltă”. Dar, “slab secondat, n-a stăruit suficient pentru ca executarea unui baraj să se facă conform ordinelor primite, din care cauză canonică ”Lt. Remus Lepri” a intrat în baraj”. Subsecretarul de Stat al Marinei, contraamiral adj. N. Păiș, l-a supranotat elogios: “Cunosc foarte bine pe acest ofițer superior. Toată viața și-a închinat-o Marinei, unde a muncit cu modestie, fără a aștepta răsplata.”

După ce timp de câteva luni, a comandat Depozitele fluviale de echipaje, la 1 noiembrie 1941, a fost numit șef al Serviciului Personalului din S.S.M. și același viceamiral N. Păiș a scris: “Ministerul Apărării Naționale cu ordinul nr. 16716 din 29 mai 1942, a aprobat pe baza avizului M.St.M. ca comandantul și ofițerii din Detașamentul Maritim nr. 1 Sulina, să fie considerați ca pe front în intervalul 26 iunie 1940 – 21 iunie 1941, având toate avantajele (...). Comandorul Drăghicescu este un ofițer de marină foarte bun din toate punctele de vedere. Propun a fi înaintat la gradul de contraamiral”. În anul următor, noul ministru subsecretar de Stat al Marinei, generalul N. Șova, l-a apreciat foarte bine, printre altele arătând că “s-a comportat în mod lăudabil, dovedind foarte alese însușiri de putere de muncă, conștiinciozitate, legalitate, devotament și discrețiune”. Pe lângă funcția de șef al personalului, a îndeplinit și pe cea de Președinte al Comisiei de Recepție a S.S.M. și Președintele Comisiei de încadrarea personalului S.M.R. și N.F.R., conform noului statut al acestor administrații comerciale. Din ziua de 9 noiembrie 1943, a fost mutat la N.F.R., în funcția de director administrativ, unde a rămas până în martie 1948, când a ieșit la pensie, retrăgându-se la București, în casa lui din Parcul Iancului. La 10 mai 1945, a fost înaintat în grad de contraamiral în rezervă.

De-a lungul carierei militare, ofițerul a participat la campania din sudul Dunării, 1913, fiind decorat cu medalia “Avântul Țării”, la prima conflagrație mondială în urma căreia a primit pentru faptele de arme “Steaua României” cl. a V-a cu spade și panglică de “Virtutea Militară”, Crucea Comemorativă cu baretele: Turtucaia, Dunărea, Dobrogea, Medalia “Victoria”, iar pentru deosebitul aport depus în Deltă – 1940 – 1941, i-a fost conferit Ordinul “Coroana României” în grad de comandor cu spade și panglică de “Virtutea Militară”, “Vulturul German” cl. a III-a (1944) și “Coroana Regelui Zvonimir” (Croația 1944). La pace a primit: “Coroana României” cl. a IV-a (1927), Ordinul iugoslav “Vulturul Alb” (1922), “Virtutea Maritimă”, navigant clasa a III-a și a II-a (1940, 1942), Medalia “Centenarului Regelui Carol I” (1939), “Steaua României” clasa a IV-a (1942), “Medalia Peș” (1933), “Semnul onorific 25 de ani” (1931).

În loc de concluzie, redăm din “Autobiografia” întocmită de contraamiralul (r) Ferdinand Drăghicescu în anul 1951: “Activitate de 42 ani neîntrerupți în serviciu, dintre aceștia un număr de 11 ani și trei luni numai pe vase de luptă. În ceea ce privește activitatea depusă, am fost citat prin nenumărate ordine de zi”.

IN MEMORIAM

COMANDORUL VALENTIN DONICI

(21 octombrie 1931-28 octombrie 2005)



Valentin Donici s-a născut la 21 octombrie 1931 la Câmpulung Muscel, jud. Argeș. A absolvit Școala Navală (1955), Cursul de ziaristică organizat de Ministerul Forțelor Armate (1957), Școala Populară de Artă – Secția Pictură (1973), Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” (1978). În perioada 20 septembrie 1971-26 martie 1988 a activat ca cercetător principal și a creat în cadrul Muzeului Marinei Române. A fost nepotul cioplitorului în piatră italian Dante Burtulusi, venit în România în anul 1880, la solicitarea regelui Carol I, pentru finisarea lucrărilor la clădirea Palatului Regal din București. Fratele cunoscutului pictor Alexandru Donici, Valentin Donici a împlinit vocația artistică a familiei sale, realizând peste 30 de expoziții personale și de grup, „marinele” sale surprinzând nave, furtuni, brizanti, plaje, țărături pustii dar și peisaje

poștale, serii de emisiuni filatelice reprezentând nave istorice românești, faruri, porturi, medalii și plachete jubiliare, calendare pentru companiile de navigație, coperte pentru revista „Marea Noastră” etc. A activat în cadrul cenaclului literar „Mihail Sadoveanu” al Cercului Militar Constanța și a publicat numeroase articole în „Litoral”, „Dobrogea Nouă”, „Tomis”, „Scânteia”, „Scânteia Tineretului”, „România literară”, „Modelism”, „Analele Dobrogei”, „Navigatorul”, „Portul Constanța”, „Timona”, „Marina Română”, „Marea Noastră”, „Flota Patriei”, „Apărarea Patriei”, „Marina”, „Viața Militară”, „Almanahul Oștirii”, „Revista de Istorie Militară”. Este autorul lucrărilor „Veteranul valurilor”, Editura Militară, 1977 și „Prizonier pe trei continente”, Editura Europolis, 1999. A publicat grafică și caricatură și a organizat numeroase expoziții la Mangalia, Constanța, București, Sibiu și Ploiești. După pensionare, a îndrămat activitatea Cercului de pictură din cadrul Cercului Militar Constanța. Lucrările sale se află în instituții și colecții particulare din țară și din străinătate. Vineri, 28 octombrie 2005 Valentin Donici a plecat spre țărutul eternității, lăsându-ne moștenire cărțile și pânzele sale, nestemate ale gândului și sufletului curat și ale harului cu care l-a înzestrat Creatorul.

DUMNEZEU SĂ-L ODIHNEASCĂ ÎN PACE!

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

În acest număr de revistă am căutat în arhiva noastră pentru a vedea ce se întâmpla în Forțele Navale în lunile noiembrie și decembrie și modul cum erau redade evenimentele în paginile publicației noastre. Pentru mai multe detalii se poate accesa și www.fortele-navale.ro.



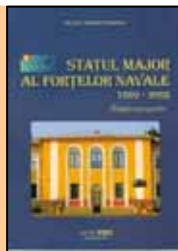
Acum 10 ani (numărul 36 (7)/1995). Semnalăm în paginile revistei participarea Marinei Militare române la aplicații multinaționale din Marea Mediterană – fregata (actuala corvetă) *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264) la „IOLKOS `95” și distrugătorul (actuala fregată) *Mărășești* la „COOPERATIVE MERMAID/CLASICA `95” iar la rubrica Vivat Academia vă prezentăm un interviu cu academicianul Radu Voinea. Divizionul de corvete împlinea 40 de ani de la intrarea în serviciul de luptă al Marinei Militare (luna trecută a împlinit 50 de ani) iar Liceul Militar de Marină „Al.I.Cuza” împlinea 45 de ani (din păcate desființat câteva luni mai târziu). Continuăm „Periplul navei militare *Midia* în jurul Europei” (II) iar distrugătorul american *Scott* se afla la Constanța.



Acum 5 ani (numărul 74, decembrie 2000). Un număr deosebit, reflectat și în coperte și editorial – Zece ani de la apariția primului număr al revistei. Alături de mesaje și felicitări regăsim și „fișele” tuturor celor care au pus umărul și au lucrat, în timp, la revista Forțelor Navale. Scriam despre „Scafandrii români la Toulon”, despre cei doi studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” care au participat la marșul de instrucție de vară al anului 1999 pe nava-școală franceză *Lion* (articol apărut inițial în revista Marinei Franceze, Cols Bleus) sau despre „Ultima misiune în Marea Neagră” a veteranului de război comandor (r) Nicolae Mujicov. „La revedere, bătrână carapace!” se intitula articolul prin care semnalăm trecerea în rezervă a primului secretar general de redacție al revistei noastre, colonelul Costin Constandache.



Acum 2 ani (numărul 97 (6)/2003). 1 Decembrie – Ziua Națională a României era evenimentul principal care ocupa atât cele două coperte dar care se regăsea și în articolul „Aniversări necesare. Dobrogea din umbra Marii Uniri – 125 de ani de la reunirea Dobrogei cu Țara”. Semnalăm „Sfârșit de capitol pentru vedetele torpiloare”, viceamiralul Ferdinando Sanfelice di Monteforte, comandantul COMNAVSOUTH ne acorda un interviu iar dosarul revistei, intitulat „Nu „trageți” în psihologi!” viza, evident, psihologii din armată. La rubrica Siazul istoriei îl prezentăm pe căpitan-comandorul „Alexandru Dumbravă – Devotat și patriot până la sacrificiu” și detaliem o nouă tehnică de relații cu presa – „Jurnaliștii încorporați”. (B.D.)



Statul Major al Forțelor Navale : 1860-2005. Tradiții și perspective, coordonator căpitan-comandor dr. Marian Moșneagu, Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei, București, 2005, 330 p.+ anexe, scheme, hărți, fotografii.

În suita manifestărilor organizate cu prilejul împlinirii a 145 de ani de la înființarea Marinei Militare moderne, membrii consiliului științific al Muzeului Marinei Române au lansat recent lucrarea „**Statul Major al Forțelor Navale. 1860-2005**”, apărută într-un timp record și în excelente condiții grafice la Centrul Tehnic-Editorial al Armatei. Autorii – căpitan-comandorul dr. Marian Moșneagu, dr. Mariana Cojoc, drd. Andreea Găvan-Atanasiu și muzeografiu Georgeta Borandă, Andrei Vochițu și Ion Rîșnoveanu – au realizat astfel *prima monografie* a Comandamentului Marinei Militare, abordând într-o concepție unitară, evoluția în timp a Forțelor Navale, programele navale, locațiile și organigrama staff-ului Marinei Militare. Un element inedit îl reprezintă publicarea, în premieră, a biografiilor celor 32 de comandanți ai Marinei Militare care au condus destinele Forțelor Navale în perioada 1860-2005, precum și a acțiunilor Marinei Militare în Revoluția Română din decembrie 1989. Cele 332 de pagini format A4, abundă în informații referitoare la înființarea unităților și marilor unități de nave, intrarea în serviciu a diferitelor tipuri de nave de luptă, locații și dislocări ale Comandamentului Marinei Militare și unităților din componență, desfășurarea principalelor aplicații tactice și de comandament, marșurile de instrucție ale navelor militare, avansări, înmânări de drapele de luptă, vizite ale navelor și delegațiilor militare străine etc.

Marea Neagră – spațiu de confluență a intereselor geostrategice, Statul Major al Forțelor Navale (coordonator principal Cam.prof.univ.dr. Gheorghe Marin), Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei, București, 2005, 261 p.



O lucrare-argument, binevenită în contextul susținerii importanței geopolitice a bazinului pontic în geopolitica Europei unite o reprezintă volumul „**Marea Neagră – punct de confluență al intereselor geopolitice**”, editată de Statul Major al Forțelor Navale la Centrul Tehnic-Editorial al Armatei. Colectivul de elaborare, alcătuit din amiralul (r) Gheorghe Anghelescu, viceamiralul (r) Constantin Iordache, contraamiralul de flotilă (r) Constantin Nasuia, comandorii drd. Niculae Vâlsan, drd. Corneliu Bocai, dr. Virgil Asofie, dr. Aurel Constantin, Dorin Dănilă, drd. Dumitru Făină, Cătălin Dumistrăcel, căpitan-comandorii lector univ. dr. Marian Sârbu, dr. Marian Moșneagu, Valentin Băluță, Sorin Mălai și colonelul (r) Ion Panait, a căutat răspunsuri și a adus clarificările necesare în ceea ce privește problematica deosebit de amplă și actuală a puterii maritime, a oportunităților și intereselor strategice ale României în zona Mării Negre, respectiv a securității și cooperării în spațiul pontic. De asemenea, au fost detaliate și aprofundate informațiile referitoare la rolul și importanța comunicațiilor maritime pentru România, statutul Mării Negre ca graniță NATO și UE, riscurile și amenințările la adresa securității statelor riverane Mării Negre, strategia României privind regiunea Mării Negre, precum și capacitățile Forțelor Navale necesare participării la soluționarea și gestionarea crizelor din Marea Neagră. (M.M.)



Amintiri din război și prizonierat. Fapte și oameni, Căpitan-comandor (r) Mihai Chiriță, Editura Sitech, Craiova 2005, 265 p.

Autorul (promoția 1937 a Școlii Navale „Mircea”) scrie în prefață: „*Prezenta lucrare este o colecție de articole cu caracter militar, publicate de autor după 1989 în revistele „Marea Noastră” (publicație a Ligii Navale Române, filiala Constanța), „Revista de istorie militară”, „Marina Română”, „Revista Arhivelor” și „Magazin Istoric”.* Cu detașare, fără mândrie și părtinire, după mai bine de șase decenii, căpitan-comandorul Mihai Chiriță prezintă „fapte” la care a fost părtaș și „oameni” pe care i-a cunoscut, i-a apreciat și-i păstrează în amintirile sale. (M.P.)

Studii de istorie, Căpitan-comandor (r) Mihai Chiriță, Editura Sitech, Craiova, 2005, 427 p.

De peste trei decenii Mihai Chiriță adună documente, le studiază la Arhivele Naționale, a redactat și publicat monografia satului natal, Bistreț, iar acum, cu această lucrare, ne poartă printr-o istorie mai puțin știută, scrisă accesibil, a Țării Românești a secolului XIX. Referentul cărții este academicianul Ștefan Ștefănescu. (M.P.)





Evoluția regimului juridic al Mării Negre, dr. Ion Teșă, Editura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Constanța, 2005, 97 p.

Lucrarea cuprinde șapte capitole pe parcursul cărora cititorul află tot ce se aplică, din epoca romană și până astăzi, în materie de „mare liberă” și beneficiază de un „Cuvânt înainte” bine argumentat, adus de viceamiralul (r) Constantin Iordache. (M.P.)

Fascinația geniului în romantism, Ludmila Bejenaru, Editura Tehnopress, Iași, 2005, 322 p.

Lucrarea este structurată pe șase părți și „După ce inițial căutase prototipuri ale geniului la cei vechi, autoarea continuă, în spiritul seriilor istorice, ajungând la „Ecouri târzii ale romantismului” și chiar la postmoderni.” Mai mult, ne dă o definiție: geniul ar fi „o expresie a creativității totale”, considerând „că trăim fără genii”. (M.P.)



SEMNAL



Recent a apărut numărul 100 al revistei **Timona**, editată de Liga Maiștrilor Militari de Marină Constanța. Cine ar fi crezut acum aproape 10 ani, că inițiativa maistrului militar principal, acum în rezervă, Dumitru Mihăilescu și a Ligii Maiștrilor Militari de a edita o revistă, se va concretiza și va ajunge la numărul 100? Meritul este incontestabil al celui menționat mai sus iar explicația constă în faptul că a înțeles mecanismele economice și publicistice care fac ca o astfel de întreprindere să reușească în timp. Am remarcat, în timp, succesele și salturile calitative - poate invizibile pentru unii, dar evidente pentru colegii de breaslă - mărirea numărului de pagini, policromia integrală, diversificarea rubricilor. Ne-am bucurat pentru că știm din experiență proprie cât de greu se ating aceste obiective. Ritmicitatea lunară a revistei Timona a făcut să ne ajungă aproape din urmă, Revista Marina Română editând anul trecut numărul 100. La mulți ani Timona! Și, cap compas pe numărul 1000!

Revista General de Marina (august-septembrie) 2005. Un număr tematic dublu, dedicat bicentenarului bătăliei navale de la Trafalgar. Articole ample, numeroase, care tratează aproape toate aspectele bătăliei și fac o incursiune (sau mai degrabă o radiografie) a epocii, a politicii navale spaniole a vremii, a vieții pe mare acum două secole. O analiză aproape exhaustivă a evenimentului, desigur, din perspectivă spaniolă. Din sumar: • Viața la bordul navelor în vremea bătăliei de la Trafalgar • Tactica navală în epocă • Artileria la Trafalgar • Campania navală de la Trafalgar • Tactica lui Nelson – factor decisiv în bătălia de la Trafalgar • Navele de la Trafalgar • Trafalgar în presa epocii • Trafalgar în

